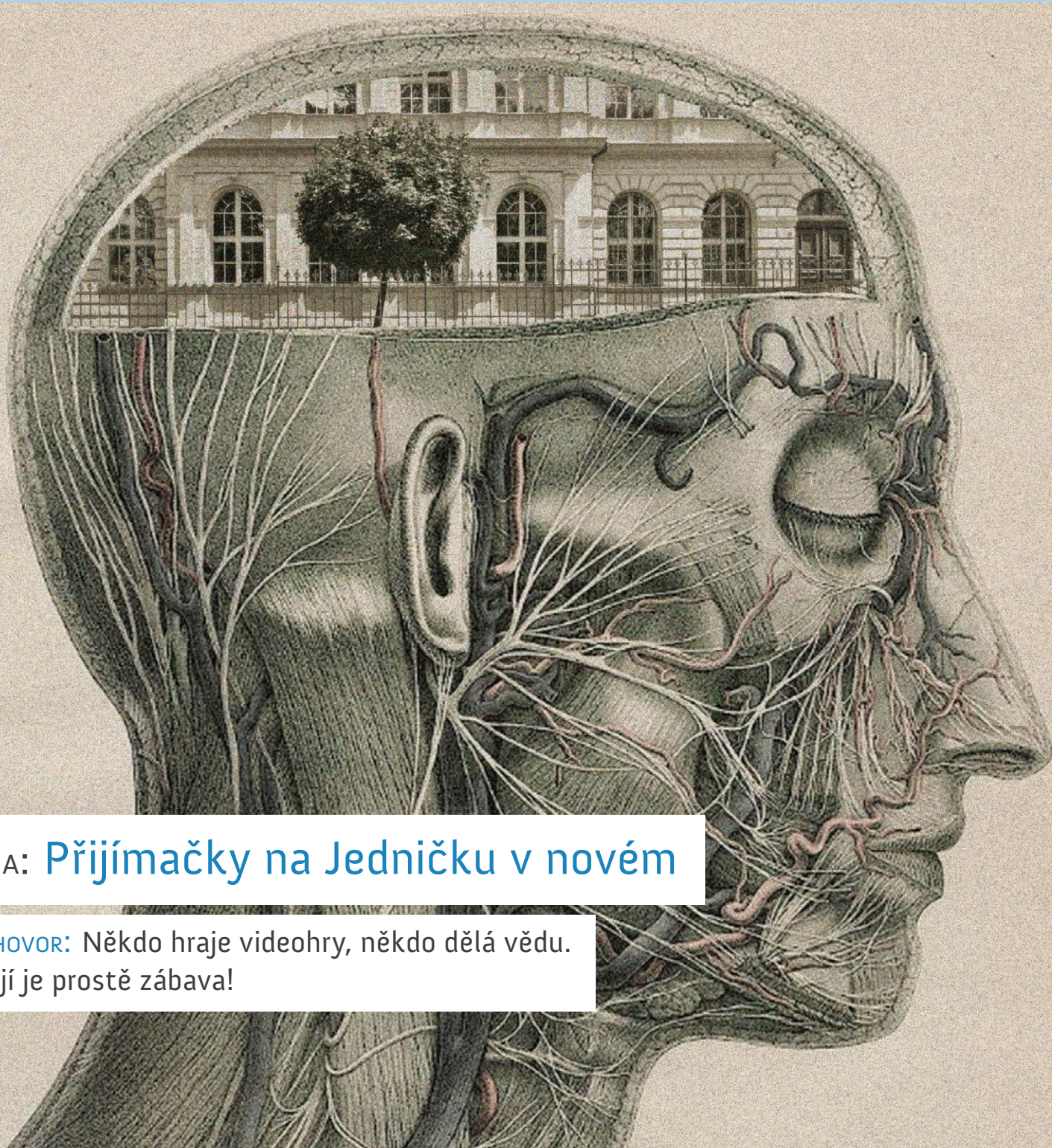

Jednička

... NEJSTARŠÍ, A PŘECE MLADÁ

TÉMA: **Přijímačky na Jedničku v novém**

ROZHOVOR: Někdo hraje videohry, někdo dělá vědu.
Obojí je prostě zábava!

Jednička

Časopis 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy

Ročník: 6

Číslo: 5/2018

Adresa vydavatele: Kateřinská 1660/32, 121 08 Praha 2

IČ vydavatele: 00216208

Redakční rada: Aleksi Šedo, Martin Vejražka

Redakci řídí: Jana Tlapáková

Redakce: Petra Klusáková, Hana Dittrichová, Anna Jarmarová, Markéta Sýkorová, Michal Španko

Grafická úprava: Kristýna Heřmanová

Tisk: Triangl, a.s.

Vyšlo dne: 12. 12. 2018

Uzávěrka dne: 30. 11. 2018

Náklad: 2000 kusů

MK ČR E 23317

ISSN 2336-4181

Neprodejně, vychází pětkrát ročně.

Své dotazy či náměty můžete posílat na e-mail: jednicka@lf1.cuni.cz

Jednička aktuálně 2

Kalendář 4

Jednička a zahraničí 5

Senátoviny 5

Jednička ve vědě 6

TÉMA: Přijímačky na Jedničku v novém 8

Hyde park 12

Klinika na Jedničku 14

Infografika: Kolik, koho a za co? 15

16

VŠICHNI CHCEME BÝT JEDNIČKA: Někdo hraje videohry, někdo dělá vědu. Obojí je prostě zábava!

Středoškoláci na Jedničku 20

Co pro mě znamená Jednička 21

Ze studentských spolků 22

STÁŽ:

Sicílie ze zubařského křesla i z Etny 24

Jak se závislost na tabáku léčí v USA?

Vyjedťte na kurz do Rochesteru! 26

Absolventi s Jedničkou 28

Jednička v médiích 29

Jednička ve sportu 30

HISTORIE:

32

Devadesátiletá Thomayerova nemocnice

Léčba antibiotiky? Jen když zplesnivěl chleba... 34

Významná ocenění 36

Knížní novinky 36

Informační zdroje 36

Jednička blahopřeje 37

Mimo medicínu 37

Mozek na Jedničku 37

Jednička objektivem 38

Nová fakultní trička na stáž i do školy!

Nabídka fakultních propagačních předmětů se rozrostla o nová dámská i pánská bavlněná trička. Vybrali jsme pro vás klasické barvy, a to bílou a černou. Bílá trička jistě oceníte nejen na svých stážích v nemocnicích. Jejich výhodou je především materiál, tedy 100% bavlna, která zajišťuje maximální komfort při denním nošení. Navíc se nemusíte ničeho bát, tento materiál totiž neprosvítá. Trička za cenu 150 korun seženete ve dvou různých provedeních – s velkým logem na zádech či menším logem na prsou. Kompletní nabídku naleznete na webu v našem e-shopu: www.alumni1lf.cz/e-shop.

jar

Foto: Markéta Sýkorová

Benefity nejen pro studenty

S příchodem nového akademického roku jsme získali do benefit klubu několik dalších zajímavých slev nejen pro studenty, ale také pro absolventy a zaměstnance fakulty. Jazz club Reduta nabízí všem výše zmíněným 30% slevu na veškeré koncerty – od klasického jazzu, přes mainstream, funk až po blues. Kavárna By the by, která nedávno otevřela na adrese Na Bojišti 8, nabízí v ranních hodinách slevu na teplý nápoj a croissant 20 %, přes den slevu na vše ve výši 10 % a ve večerních hodinách slevu 10 % na víno a něco na zub. Tato kavárna nabízí širokou nabídku nápojů, sladkých dortů, ale i slaných svačin a obědů.

Pokud půjdete kolem o víkendu, čeká na vás sleva 10 % na snídaň a 20 % sleva na teplý nápoj a sladký dezert.

Více o našich benefitech se dozvíte na fakultním webu v sekci studenti – Medikarta.

jar

Od poloviny ledna se hlase na 20. SVK!

Sdružit studenty se zájmem o vědu v jeden den na jednom místě a umožnit jim sdílet vědecké poznatky a zkušenosti. To je cílem Studentské vědecké konference (SVK), jejíž jubilejní 20. ročník proběhne 23. května 2019 v prostorách Purkyňova ústavu. Už zhruba od poloviny ledna se ale můžete na konferenci hlásit a své abstrakty i s přihláškou zasílat prostřednictvím on-line formuláře, nejpozději však do 15. března 2019. Abstrakty nejlépe hodnocené odbornou komisí vědeckých pracovníků fakulty budou spolu s preferencemi autora přijaty k přednášce nebo posterové prezentaci. Vítězní studenti získají finanční i věcné ceny. Pokud si tedy chcete vyzkoušet prezentaci výsledků své práce před kolegy z různých oborů, nebo potkat zajímavé a talentované lidi, nebo si prostě zvednout sebevědomí, tak neváhejte a hlase se! :)

red

Za zlepšení léčby nádorů slinivky

Každý rok je karcinom slinivky odhalen u 2000 českých pacientů. V jeho důsledku umírá 95 % nemocných, proto je třeba objevit ho v časných stádiích, apelují lékaři 1. LF UK. „Je přímo klinickou urgencí nalézt metodiku pro včasnou detekci onemocnění. Je potřeba zlepšit rychlost diagnózy, zahájení léčby a vývoje nových, účinnějších léků,“ uvedl na tiskové konferenci přednosta Onkologické kliniky 1. LF UK a VFN prof. Luboš Petruželka. U 50 až 60 % nemocných je diagnóza stanovena v pokročilém stadiu. Pokud je ale nádor odhalen včas, lze pacienta zcela uzdravit. Nejúčinnější je podle odborníků chirurgické odstranění části nebo celé slinivky. Možné je u 8 až 17 % z nich. „Operovat lze pouze v případě, kdy nádor není lokálně pokročilý, tedy v prvním stadiu. V pokročilejších stádiích jen u omezeného množství pacientů, kteří zareagují na onkologickou léčbu – chemoterapii nebo chemoradioterapii,“ vysvětlil přednosta I. chirurgické kliniky 1. LF UK a VFN prof. Zdeněk Krška. Protože u léčby ostatních onkologických diagnóz se dosahuje větších pokroků, v roce 2020 se nádory slinivky mohou stát druhými nejčastějšími par karcinomech plic.

klu

Prospěchová stipendia

Za vynikající studijní výsledky v akademickém roce 2017/2018 získalo více než 300 studentů naší fakulty prospěchová stipendia – s průměrem 1,00 jich bylo 141, do průměru 1,01–1,10 se jich vešlo 32 a do průměru 1,11–1,20 dokonce 169. Byli jste mezi nimi i vy? :)

red

Porucha příjmu potravy je zdravotní krizí

Pravidelný dialog o medicíně s médii a odbornou veřejností proběhl na naší fakultě 20. listopadu. Tématem byly tentokrát poruchy příjmu potravy (PPP) – jejich vývoj současně s vývojem moderní společnosti, sociální i biologické předpoklady jejich vzniku, význam rodinné terapie v léčbě. „Porucha příjmu potravy je zdravotní krizí, která narušuje osobní i rodinné fungování,“ uvedla profesorka Hana Papežová, vedoucí Centra pro léčbu poruch příjmu potravy z Psychiatrické kliniky 1. LF UK a VFN v Praze. Odborníci diskutovali také o vědecko-výzkumných tématech, kterým se lékaři na naší fakultě věnují, ale i o možnostech prevence. V roce 2017 bylo v psychiatrických ambulancích léčeno s PPP dohromady 3731 pacientů, z toho bylo 90 % žen. Celkový počet hospitalizací pro PPP se během sledovaného období zvýšil, a to z 339 v roce 2011 na 454 v roce 2017.

klu

Studentský (wiki)víkend v Olomouci

V devátém patře hotelu Flora v Olomouci se o víkendu koncem října sešlo 48 studentů medicíny, absolventů a pár starších. Přijeli jak dlouholetí redaktori WikiSkript, opory týmu, tak úplní nováčci. Páteční večer patřil teambuildingu. Důkladně prověřil schopnost zúčastněných dělat blbiny s plným nasazením. Ve vši skromnosti mohu prohlásit, že nám to šlo moc dobře :)

Druhý den už byly na programu koncepční věci. Po připomenutí desátého výročí vzniku WikiSkript se probíral nově připravovaný vzhled hlavní strany. Nezůstane tam kámen na kameni. Došlo i na redakčně-technické práce, třeba na likvidaci příliš dlouhých názvů článků. Věřili byste, že nejdelší měl přes sto znaků? Po obědě jsme vyrazili na Svatý kopeček. Výklad průvodce byl svérázný, nicméně místo je to krásné a barokní. Podvečer nás už zastihl u počítačů při tréninku redakčních dovedností a také noc byla ve znamení editací. Nedělní program si moc nepamatuji,

protože příliš těsně navazoval na wikinoc. Hvězdou programu však byl nedávný absolvent Jonáš. Kromě medicíny, saxofonu a motorky stíhá sledovat i dění v komunitě Wikipedie a zásobovat nás jejich vychytávkami.

Celkově se akce vydařila a na jaře nás čeká další. Na jubilejní 30. WikiVikend pojedte s námi!

Čestmír Štuka, vedoucí OVT

Foto: Čestmír Štuka

Elektronické výplatní pásky

Od 1. ledna 2019 budou pro všechny zaměstnance 1. LF UK v pracovním poměru a pro zaměstnance, kteří mají uzavřenu dohodu o pracovní činnosti, výplatní pásky k dispozici pouze v elektronické podobě, a to vždy nejpozději v běžný výplatní termín fakulty (14. den v kalendářním měsíci). Modul Elektronických výplatních pásek bude přístupný v aplikaci WhoIs, která je součástí Webových aplikací UK a je dostupná všem osobám s přiděleným osobním číslem a s nastaveným heslem v Centrální autentizační službě (CAS). Pokud tedy ještě nevlastníte průkaz zaměstnance, musíte osobně navštívit některé z výdejních center, nejpozději do konce roku 2018, stejně jako si nastavit heslo v CAS.

red

Kde nesmíte chybět

131. reprezentační ples mediků

Kdy: 11. 1. 2019 od 20.00

Kde: Palác Žofín, Slovanský ostrov 226, Praha 1
Reprezentační ples nejen pro mediky. Tradiční slavnostní událost pro všechny z Jedničky!

Křeslo pro Fausta

Kdy: 31. 1. 2019 od 17.00

Kde: Fausták – Akademický klub 1. LF UK, Karlovo nám. 40, Praha 2
Setkání s ředitelem ÚVN a přednostou Interní kliniky 1. LF UK a ÚVN profesorem Miroslavem Zavoralem.

Rektorský sportovní den

Kdy: 14. 5. 2019

Pořádá: Přírodovědecká fakulta UK
Přijďte si protáhnout tělo a pohladit duši.

Den otevřených dveří na Jedničce

Kdy: 5. 1. 2019 od 10.00

Kde: Kateřinská 32, Praha 2, a ostatní budovy 1. LF UK
1. LF UK otvírá své prostory pro uchazeče o studium.

Gaudeamus Praha

Kdy: 22.-24. 1. 2019 od 8.00

Kde: PVA Expo Praha, Beranových 667
Evropský veletrh pomaturitního a celoživotního vzdělávání.

Křeslo pro Fausta

Kdy: 28. 2. 2019 od 17.00

Kde: Fausták – Akademický klub 1. LF UK, Karlovo nám. 40, Praha 2
Setkání s panem Vladimírem Hanzelem, mj. osobním tajemníkem Václava Havla.

20. studentská vědecká konference

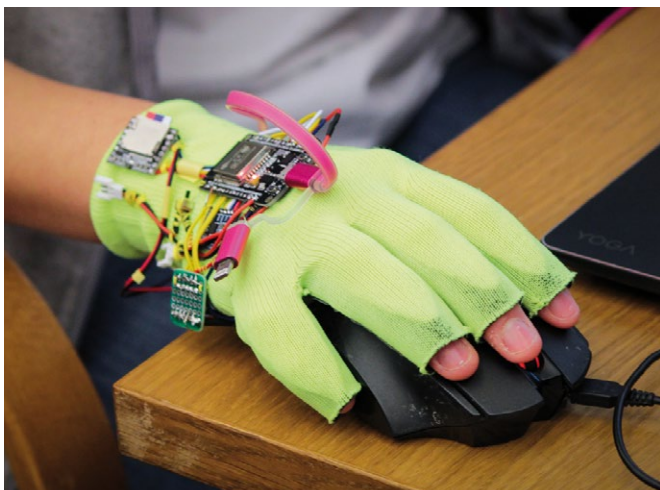
Kdy: 23. 5. 2019 od 9.00

Kde: Purkyňův ústav, Praha 2
Pre- i postgraduální studenti budou prezentovat výsledky své vědecké práce.

Foto: archiv SHH

Mluvící rukavice vyhrála Smart Health Hackathon!

První 48hodinový nonstop inovační víkend ve střední Evropě – Smart Health Hackaton –, jenž byl zaměřen na využití technologií v medicíně, proběhl od 26. do 28. října na 1. LF UK. Padesátka mladých lidí z celého světa spolu s mnoha mentory vymýšleli, jak „hacknout“ naše zdraví. Vítězem se stal tým tří studentů kybernetiky z ČVUT, kteří navrhli speciální rukavici pro neslyšící. Inovace spočívá v napojení senzorů, které snímají pohyby při znakování na ruce neslyšícího, přenáší je do počítače a ten pomocí umělé inteligence načte a vysílá překlad znakování do mluveného slova do mikrofonu umístěného na rukavici. Kromě výhry 100 000 Kč studenti získali také příslib realizace nápadu v praxi. Vítězům pogratuloval i děkan Aleksi Šedo, jenž zasedl v porotě.

red

Universal Prevention Curriculum v adiktologii

Jedním z velkých témat posledních let v prevenci užívání návykových látek je vznik prvního mezinárodního vzdělávacího kurikula – Universal Prevention Curriculum (UPC) –, na kterém několik let pracoval tým profesionálů z různých zemí světa. Klinika adiktologie byla účastníkem velkého evropského projektu UPC-Adapt, jehož cílem byla adaptace zkrácené verze určené pro profesionály různých oborů jako základní modul pro téma prevence a který se uskutečnil pod patronací Evropského monitorovacího střediska pro drogy a drogové závislosti. Jeho závěrečná konference, na níž byly výsledky poprvé představeny, proběhla 28.–29. listopadu v Praze ve spolupráci s Úřadem vlády ČR a jeho Národním monitorovacím střediskem.

Michal Mioviský, přednosta Kliniky adiktologie

Světové kapacity o novinkách v biomedicíně

Během podzimu se na Jedničce opět uskutečnila přednášková odpoledne o novinkách v biomedicinském výzkumu, na kterých vystoupili špičkoví zahraniční odborníci. Koncem října a začátkem listopadu jste tak mohli vyslechnout prezentace prof. Prema Ponky z McGill University, který např. hovořil o nových poznatcích v homeostáze železa a jejich důsledcích pro praxi, prof. Thomase F. Babora z University of Connecticut, jenž upozornil na problematiku „predatory publishers“ jako na rostoucí hrozbu pro zdravotnictví a medicínu, a nechyběl ani tradiční host prof. Jonathan S. Duke-Cohan z Harvard Medical School a Dana-Farber Cancer Institute, který se mj. zabývá studiem molekulárních vztahů v procesech receptorových interakcí.

red

Chcete vědět, co nového vás při studiu na fakultě čeká, ale nechce se vám číst podrobné zápisy ze zasedání našeho Akademického senátu? Stejně jako v předchozím akademickém roce i letos najdete novinky z fakulty v Senátovinách. Mrkněte na fakultní web www.lfi.cuni.cz, sekce *O fakultě* > *Vedení fakulty* > *Akademický senát* > *Senátoviny*.

Setkání lékařských fakult

V první polovině listopadu proběhlo v Brně každoroční setkání českých a slovenských lékařských fakult, kterého se za naší fakultu zúčastnili zástupci vedení i studentských senátorů. Jedním z hlavních témat bylo navyšování kapacit lékařských fakult o 15 %. Toto téma probíhalo napříč přednáškami a diskuzemi jednotlivých bloků. Výstupní hodnocení děkanů k plánovanému navýšení je možno najít na webu naší fakulty.

Ve studentské sekci jsme probírali financování spolků a následně možnost náhledu stážujících studentů do informačního systému s údaji o pacientech. Vzhledem k časové tísní nebylo toto téma dořešeno, snad se k němu vrátíme při nejbližší příležitosti.

Vinohradské setkání

Poslední říjnový den proběhlo již třetí setkání studentských senátorů pražských lékařských fakult. Tentokrát se organizace ujala 3. lékařská fakulta a přivítala nás ve svých fakultních prostorech na Královských Vinohradech. Řešili jsme mj. plánované navyšování studentů lékařských fakult, společné společenské akce a sdílení studijních materiálů. Iniciativa pro větší spolupráci mezi studentskými senátory pražských lékařských fakult vznikla přesně před rokem a historicky první schůzka se uskutečnila na 1. lékařské fakultě.

Jan Bartoška, Hana Dittrichová, Alžběta Nováková, Martin Pehr

Představujeme vědeckou skupinu docenta Tomáše Kučery

Skupina funguje pod vedením přednosty Ústavu histologie a embryologie doc. Tomáše Kučery. Na vědeckých projektech dále pracují postgraduální studenti MUDr. Aneta Pierzynová, MUDr. Jaromír Šrámek, MUDr. Natalia Smorodinová a v různé míře také řada pregraduálních studentů medicíny, v současnosti např.

Karolína Rozsíválová. Skupina úzce spolupracuje především s Institutem

klinické a experimentální medicíny,

Fyziologickým ústavem AV ČR a samozřejmě také s řadou pracovišť 1. LF UK a VFN v Praze.

Zaměření

Skupina se zaměřuje na morfologické změny orgánů kardiovaskulárního (KV) systému a tukové tkáně v souvislosti s obezitou a dalšími metabolickými chorobami, dále na morfologické změny srdečního svalu při srdečním selhání a poruchách srdečního rytmu (Smorodinova et al., PLOS One, 2015). V poslední době se stále více zvyrazňuje vztah mezi patogenezi KV chorob a dysfunkcí tukové tkáně při obezitě a diabetu. Tuková tkáň při obezitě, myokard a cévy vykazují změny, jejichž společným jmenovatelem je také chronický zánět. Konečným efektem těchto procesů je i srdeční selhání – a právě cílem výzkumu prezentované skupiny je odhalení typických morfologických změn vedoucích až k tomuto terminálnímu stavu. Používané metody histologie, imunohistochemie a obrazové analýzy umožňují kvantifikovat změny na úrovni buněk a tkání.

Spolupráce, granty a projekty

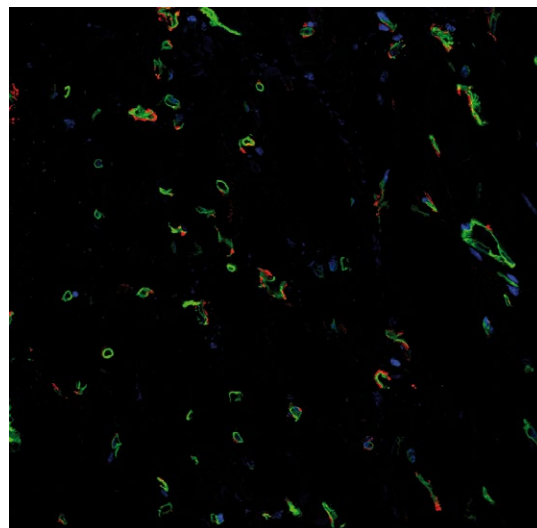
Skupina má v současnosti vzhledem ke grantové podpoře z AZV ČR intenzivní spolupráci s pracovišti IKEM, jmenovitě s týmem prof. Martina Haluzíka a také se skupinou doc. Vojtěcha Melenovského. Dřívější spolupráce s Klinikou kardiologie IKEM přinesla publikované výsledky, které dokládají regionální rozdíly v míře chronické zánětlivé infiltrace atriálního myokardu při fibrilaci síní (Smorodinova et al., PLOS One, 2017). S týmem prof. Haluzíka skupina aktuálně spolupracuje na objasnění role chronického zánětu tukové tkáně v patogenezi KV chorob (korelace histologické analýzy bioptického materiálu s klinický-

mi a biochemickými daty a s výsledky z průtokové cytometrie). S doc. Melenovským skupina nyní navázala další spolupráci na projektu AZV, který je zaměřen na problematiku dysfunkce pravé komory při srdečním selhání. Tento výzkumný projekt je řešen spolu s Fyziologickým ústavem AV ČR a laboratorii Dr. Tomáše Mráčka, která se zabývá mitochondriální respirací. S ohledem na metodické zaměření pracovníků skupiny a laboratorní zázemí Ústavu histologie a embryologie je tým doc. Kučery zapojen i do mnoha jiných úkolů, např. s Oční klinikou (Klímová et al., Folia Biologica, 2014), které probíhají pod hlavičkou programu PROGRES Q25 a dalších projektů.

Mezinárodní význam

Význam uvedené problematiky je dán celosvětovou potřebou řešit narůstající počet onemocnění, která jsou sdružena do souboru tzv. metabolických chorob a která jsou úzce spjata s patogenezi nemocí KV systému. Srdeční selhání je pak veřejně nepřilíš známou, zato velmi častou příčinou úmrtí, přičemž prognóza pokročilých stádií je srovnatelná s obávanými onkologickými diagnózami. Spolupráce s interními a chirurgickými klinikami IKEM, naší fakulty a VFN umožňuje využít často unikátní soubory pacientů, kteří jsou v těchto centrech vyšetřováni, operováni a dále sledováni, přičemž získaná výzkumná data mají šanci na ohlas i v široké mezinárodní odborné veřejnosti.

Pokud máte zájem o více informací, pište na tomas.kucera@lfk.cuni.cz.

Imunofluorescenční detekce kapilár v atriálním myokardu.
Snímek: Natalia Smorodinová

Využití osteopontinu pro zlepšení diagnostiky cirhózy jater

Lékaři IV. interní kliniky – kliniky gastroenterologie a hepatologie I. LF UK a VFN na dlouhodobém sledování velkého množství pacientů s cirhózou ukazují, že osteopontin mj. dobře předvídá dobu přežití této vážné nemoci. Do budoucna by mohlo testování na přítomnost tohoto proteinu v krvi nahradit invazivní vyšetření, která pacienty se závažným onemocněním jater zatěžují. O tomto výsledku naši odborníci informovali již v roce 2016 v časopise *World Journal of Gastroenterology*, letos za výzkum získal vedoucí granu, prof. MUDr. Radan Brůha, CSc., ocenění v prestižní mezinárodní soutěži Dr. Bares Award.

Osteopontin je signální molekula, která pomáhá stabilizovat kostní tkáň. Uplatňuje se však v řadě dalších procesů, např. signalizuje informaci o zánětlivých parametrech, projevech a stupni porušení tkáně. A právě tuto její schopnost lékaři využili pro sledování pacientů s cirhózou, což je i ve světovém měřítku

nový přístup. „Čím je jaterní tkáň poškozenější a obsahuje větší množství vaziva, tím více reaguje i produkcí osteopontinu. Jeho přítomnost lze vyšetřit snadným testem a výrazně souvisí s prognózou. Čím vyšší je hodnota osteopontinu, tím je prognóza cirhotického onemocnění horší,“ vysvětluje prof. Brůha.

Jeho výzkum je ceněn i pro nezvykle velkou skupinu čítající 150 sledovaných pacientů. Stanovení hladiny osteopontinu se ukazuje jako významné i při sledování vzniku primárních nádorů jater.

klu

Osteopontin: A non-invasive parameter of portal hypertension and prognostic marker of cirrhosis

World Journal of Gastroenterology (IF 3.3)

Volume 22, Issue 12
March 2016
Pages 3441–3450

PubMed ID: 27022226
DOI: doi.org/10.3748/wjg.v22.i12.3441

Foto: archiv R. Brůhy

Poruchy paměti u osob s Parkinsonovou nemocí

Vedoucí výzkumného programu Laboratoře neuropsychologie Neurologické kliniky I. LF UK a VFN Mgr. Ondřej Bezdíček, Ph.D., se ve své vědecké práci věnuje diagnostickým postupům pro vyšetření kognitivního deficitu Parkinsonovy nemoci. Vytvořil baterii testů v české verzi a postup, jak kognitivní poruchu u těchto pacientů standardně diagnostikovat podle mezinárodních kritérií.

Pro statistické srovnání nasbíral za posledních deset let národní normativní data o poznávacích schopnostech zdravých osob různého věku a vzdělání v ČR.

Testy lze u pacientů s Parkinsonem využít v řadě situací. Na-

příklad pomáhají lékařům s rozhodnutím, zda nemocný může podstoupit hlubokou mozkovou stimulaci, která pomocí elektrod v subthalamickém jádru moduluje mimovolní motorické projevy Parkinsonovy nemoci. Lékaři se pro ni nerozhodnou v případech, že test odhalí rozvinutý syndrom demence. Mozek pak totiž už tak dobře neodpovídá na elektrickou stimulaci a pacient také nemívá kapacitu na ovládání stimulatoru. Další využití se nabízí při posouzení, zda člověk s Parkinsonovou nemocí zvládá při potlačení motorických projevů svou práci. Testují se i lidé ve významných pracovních pozicích, u nichž by přidružený kognitivní deficit mohl způsobit pracovní riziko, např. zadlužení firmy, neschopnost operovat či vyučovat, řídit těžkou techniku nebo auto. Kognitivní funkce jsou testovány rovněž tehdy, je-li zvažováno nasazení farmakoterapie inhibitory acetylcholinesterázy, jediných látek, které jsou částečně schopny kognitivní deficit brzdít.

klu

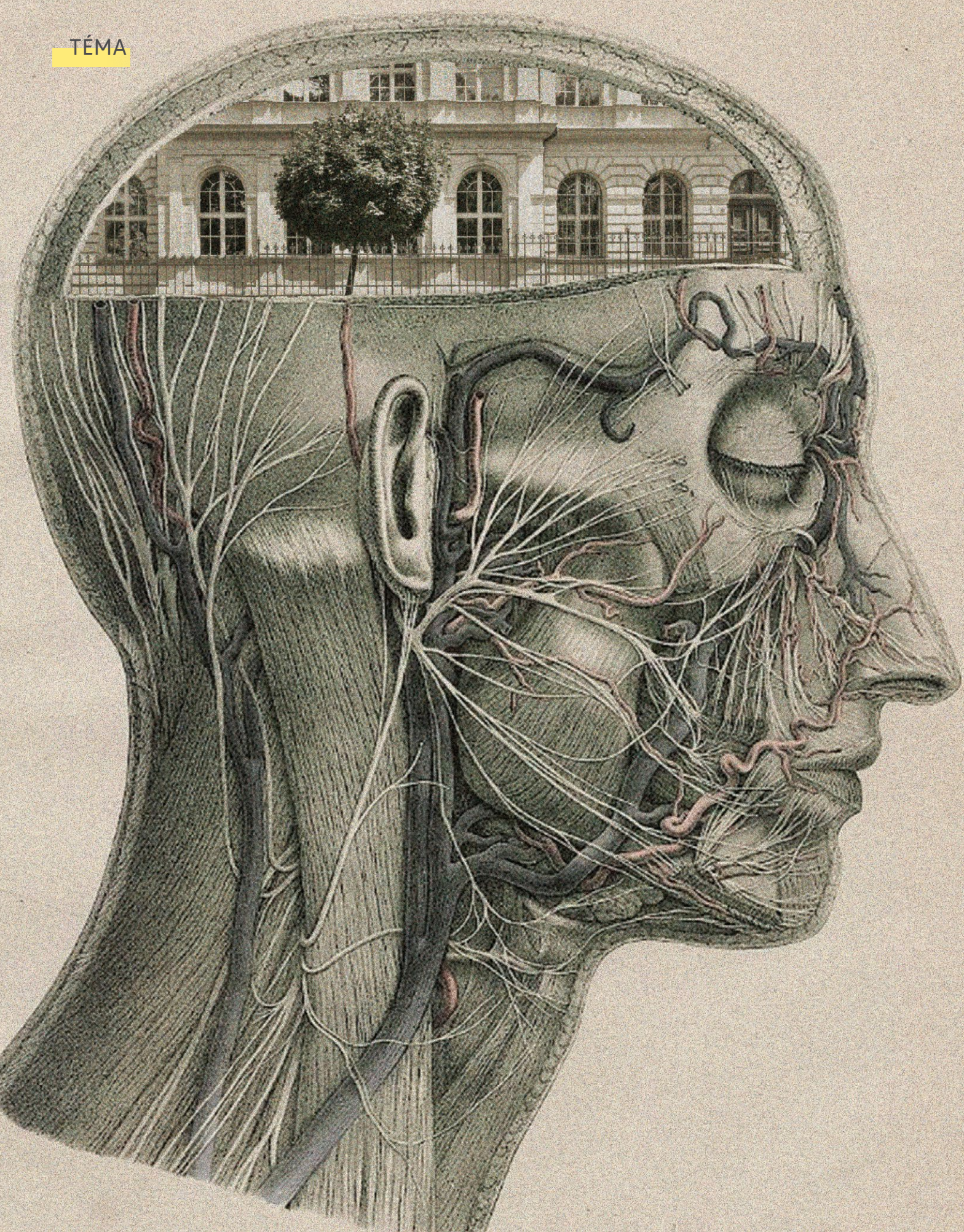
Mild cognitive impairment disrupts attention network connectivity in Parkinson's disease: A combined multimodal MRI and meta-analytical study

Neuropsychologia (IF 2.888)

Volume 112
April 2018
Pages 105–115

PubMed ID: 29540317
DOI: doi.org/10.1016/j.neuropsychologia.2018.03.011

Foto: archiv O. Bezdíčka

Přijímačky na Jedničku v novém

Možná se zdá, že studentům prvních ročníků v indexu sotva uschlo imatrikulační razítko, přípravy dalšího přijímacího řízení jsou ale už v plném proudu. Pečlivě se vyhodnocuje, co se v minulých letech osvědčilo, a podle toho se upravují pravidla přijímacího řízení pro roky další. Jaké novinky nás čekají tentokrát?

Lékařské fakulty patří mezi nemnoho škol, na které se hlásí několikrát víc uchazečů, než mohou přijmout. To je dobré – můžeme si vybírat. Jak ale mezi mnoha uchazeči najít ty správné? A kdo vlastně jsou ti, které bychom na fakultě rádi viděli? Ideálním kandidátem je člověk, ze kterého bude kvalitní absolvent, dobrý lékař. Nemáme však žádný spolehlivý a jednoznačný test, kterým bychom poznali dobrého lékaře. Natož dobrého budoucího lékaře.

V tomto směru tedy musíme slevit. Během šesti let na fakultě prochází každý student padesátkou zkoušek, bezpočtem zápočtů, různých pohovorů a testů. Setkává se s mnoha učiteli, kteří se snaží rozpoznat, zda je pro výkon svého budoucího povolání dobře připravený. Velké množství zkoušejících s mnoha zkušenostmi už dává solidní jistotu, že mezi absolventy, kteří prošli studiem bez zádrhelů, je i hledaný ideální student. Chceme tedy, aby přijímačky vybraly uchazeče, kteří mají největší šanci dojít až k promoci. To dává smysl – každé předčasné ukončení studia je vlastně nehodou. Neúspěšného studenta to stálo spoustu času, fakultu nemalé prostředky na výuku v prvních semestrech a vnějšku přijde úsilí mnoha učitelů. Zatímco změřit, jak je který lékař dobrý, objektivně nedokážeme, úspěšnost studia můžeme statisticky hodnotit. Jelikož čas od přijetí do absolvování je hodně dlouhý a výsledky analýz bychom měli až s velkým zpožděním, pracuje se i se studijní úspěšností v prvních letech studia. Zkušenost ostatně říká, že ti, kdo bez problémů projdou prvními roky studia, většinou bez problémů dojdou až k diplomu.

Jak se dostat na fakultu?

Člověk je tvor složitý. Poznat během několika hodin, kdo je pro studium nejlepší, je svízelné. Přesto se snažíme – a naštěstí se to daří. Přijímačky na Jedničku jsou tradičně postaveny tak, aby všechny jejich součásti byly doložitelné. Každý krok je zabez-

pečen, aby nemohlo dojít k úniku informací a aby byl vyloučen jakýkoli pokus o ovlivnění výsledků. Výsledky u nás nezávisí na subjektivním hodnocení uchazečů. Ale přestože jsou tyto zásady velmi striktní, zůstává prostor, abychom rozpoznali nejen uchazeče, kteří podají vysoký okamžitý výkon v testech, ale i studenty, kteří již při předchozím studiu dlouhodobě dosahovali nadprůměrných výsledků.

Přijetí „bez přijímaček“

Málokoho překvapí, že studenti, kteří byli výborní na střední škole, jsou později úspěšní i na vysoké. Jednička proto přijímá do oboru Všeobecného lékařství i na základě samotného středoškolského prospěchu – studenti, kteří měli na střední průměr do 1,2, mohou požádat o upuštění od přijímací zkoušky. Kromě celkového průměru se zvlášť hodnotí i známky z fyziky, chemie a biologie. Aby uchazeč mohl o upuštění požádat, musí mít každý z těchto tří předmětů aspoň v jednom z posledních dvou let studia a musí z něj mít jedničku nebo dvojku. Děkan vyhoví 450 nejlepším (podle studijního průměru).

Často se diskutuje o tom, zda má středoškolský prospěch v přijímacím řízení co dělat – vždyť střední školy se svou kvalitou mohou lišit. Čísla ale mluví jasně. Např. v roce 2016 z uchazečů o studium všeobecného lékařství v českém jazyce přijatých díky prospěchu nastoupilo 147. Podíl těch, kteří během dvou let studium neúspěšně ukončili, je stejný jako mezi studenty přijatými na základě testů. Studenti přijatí bez přijímaček ale mnohem častěji dosahovali nadprůměrných výsledků, méně jich opakovalo nebo rozkládalo ročník a více jich složilo zkoušky hned napoprvé. V průměru se zkrátka dařilo lépe těm, kteří nastoupili bez přijímaček než těm, kteří museli projít testy.

Dlužno říci, že různorodost středních škol, ze kterých lze nastoupit na základě prospěchu, omezují další pravidla. O upuštění od přijímací zkoušky mohou požádat jen čerství maturanti. Jak

už bylo uvedeno výše, musí mít v posledních dvou letech aspoň rok fyziky, chemie a biologie, a také se musí poslední čtyři roky učit český jazyk a literaturu.

Chceme, aby přijímačky vybraly uchazeče, kteří mají největší šanci dojít až k promoci.

Bonifikace za matematiku a olympiády

Nadaní studenti z českých gymnázií, kteří mají na střední škole nadprůměrné výsledky, se mohou na Jedničku dostat snáze, i když na upuštění od přijímaček nedosáhnou. Pokud měli v posledních čtyřech letech jedničky nebo dvojky z matematiky, připočte se jim k výsledkům přijímaček 30 bodů. Stejnou bonifikaci dostanou, pokud na jedničku nebo dvojku složili nepovinnou státní maturitu Matematika+. To, že student nemá problém se středoškolskou matematikou, totiž hodně vypovídá o způsobu myšlení a schopnosti studovat. Studenti, kteří za tento předmět získali bonifikaci v roce 2016, měli 2,5násobně větší šanci úspěšně dojít do třetího

ročníku než ti, kteří bonifikováni nebyli. Na základě podrobných analýz se tedy pro aktuální přijímací řízení bonifikace zvyšuje na zmíněných 30 bodů (dosud se přičítalo jen 10 bodů). Pro představu, v roce 2016 nastoupilo 58 studentů, kteří měli za matematiku body navíc.

Nově může dalších 30 bodů získat ten, kdo se umístil na 1. až 3. místě v krajském kole matematické, fyzikální, chemické nebo biologické olympiády.

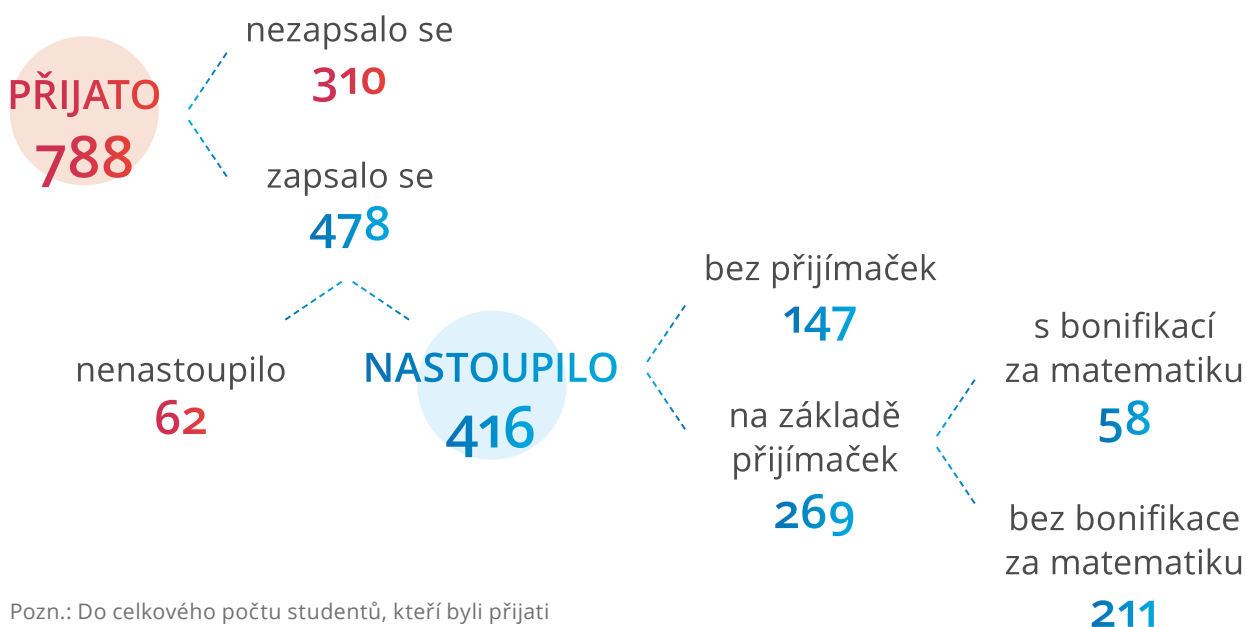
Přijímací testy budou kratší

Největší část přijatých prochází testy z chemie, fyziky a biologie. Fakulta soustavně pracuje na tom, aby tyto testy byly kvalitní a aby měly co největší vypovídací hodnotu. Už dávno není pravdou, že pro přijetí se stačí z paměti naučit modelové otázky. Používají se nové úlohy, na kterých pracuje tým autorů a recenzentů.

Testy se pečlivě vyhodnocují. U každé úlohy se zkoumá, jak fungovala a zdá má smysl stejnou nebo podobnou úlohu používat i v dalších letech. Díky této mravenčí práci můžeme nově přistoupit ke změně, která jistě potěší uchazeče i zkušební komise – počet otázek v každém testu se sníží ze 100 na 70. Testy díky tomu budou kratší a lidštější!

Martin Vejražka, člen kolegia děkana

Přijímací řízení do oboru Všeobecné lékařství v roce 2016 (počty studentů)

Pozn.: Do celkového počtu studentů, kteří byli přijati a nastoupili na 1. LF UK, nejsou zahrnuti ti, kteří přestoupili z jiných fakult atp.

Proč se nebát anatomie

Jako anatomové máme ne zcela zaslouženou pověst katů na konci prvního ročníku. Skutečně, podíváme-li se v SIS na seznam studentů, kteří měli zapsaný předmět Anatomie 2 (pro všeobecné lékařství), vidíme, že ho splnilo úspěšným složením zkoušky necelých 70 %, tedy podobně jako v minulých letech. Podíváme-li se ale na to, proč studenti neprospěli, zjistíme, že tvrdost anatomů rozhodně není tím hlavním důvodem. Ze 120 studentů, kteří zkoušku nesložili, se jich o to plných 70 ani jednou nepokusilo! Opravdovou vůli projít, projevující se neprospěchem s úplným vyčerpáním termínů (a těch bylo tradičně více než dost včetně úplně posledních možných dnů v září), prokázalo pouhých 20 studentů. Pokud bychom počítali procento úspěšnosti pouze ze studentů, kteří se o to pokusili alespoň jednou, dostaneme se k mnohem veselejšímu 85 %. Nelze z toho vyvodit jiný závěr, než že u zkoušky z anatomie opravdu nelze uspět, pokud na ni člověk ani nepřijde.

Pro zajímavost, výsledky z histologie jsou téměř identické, zkoušku úspěšně složilo 261 studentů, tj. 68 % z celkového počtu zapsaných, 59 se o to nepokusilo ani jednou (většinou, pravda, proto, že jim chyběl zápočet).

V oboru Zubní lékařství jsou výsledky dlouhodobě o něco lepší, celková úspěšnost u anatomie se pohybuje mezi 75–93 %.

Výsledky u anglické paralelky jsou rozebrány níže.

Závěrem lze konstatovat, že kdo se připraví a přijde, uspěje.

Why not to be scared of Anatomy

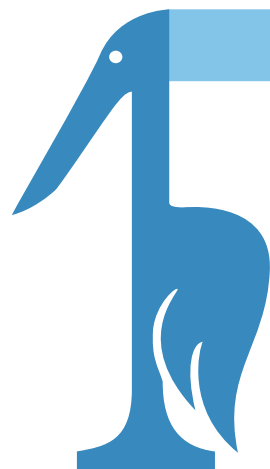
The anatomists have earned the reputation to be the final station for many first-year students. Indeed, when we look at the raw data in SIS, we see that the success rate is only 75% (similar to situation in the previous years). However, is it really due to the excessive demands at the final exam? Detailed analysis of those who did NOT pass paints a slightly different picture. If we consider the pass rates only for those students who attempted the exam at least once, we get a considerably more optimistic figure of 84%, very similar to that of the Czech class (see above the text in Czech). Of the 39 English group students who did not pass Anatomy in 2017/18, only 9, i.e., less than one quarter really used up all their three attempts (and there were more than enough slots, even on the very last days of the extended exam session). Thus, the conclusion is plain and simple – one cannot pass the exam if one does not even show up for it!

For histology, the numbers are remarkably similar: the overall pass rate was 77%, similar to numbers in the past, and 15 students did not try even once (granted, 8 of those because they did not even obtain the necessary credit).

Since the Dentistry class is considerably smaller, the statistics show much higher fluctuations from year to year (range for Anatomy in the past 3 years from 56 to 70%).

David Sedmera, proděkan pro zahraniční studenty

Jak vzpomínáte na své přijímačky na naši fakultu?

doc. Martin Magner, Klinika dětského a dorostového lékařství

Byl to rušný týden. V sobotu jsem měl přijímačky v Hradci, v pondělí a úterý v Praze, ve středu v Bratislavě a ve čtvrtek v Martině. Vezla mě sem máma a na ucpané Korunovačnické se nám do kopce vyvažila v půjčené Felicii voda, kterou jsme doplňovali neperlivou vodou z nejbližších potravin :) Neměl jsem ani zakoupené testové otázky, protože všechno můj čas zabrala příprava na tehdy velice náročné testy na lékařskou fakultu do Bratislavy. Ani jsem nedoufal, že se sem dostanu. Prostředí Vondráčkovy posluchárny na Psychiatrické klinice s parkem před vstupem bylo nejkouzelnější ze všech prostorů, kde jsem přijímačky skládal. Dostal jsem se na všechny fakulty, ale výběr 1. LF UK byl jasný – byla největší, nejstarší, nejtradičtější, nejzajímavější! Své volby jsem nikdy nelitoval.

Eva Dedíková, 3. ročník VL

Na přijímací řízení nevzpomínám úplně ve zlém. Času bylo na každý test dostatek, mezi jednotlivými testy byla přijatelná pauza, ale nakonec to bylo celkem moc dlouhé a náročné. Učitelé byli milí. Přijímačky jsem dělala na Psychiatrické klinice, byla jen škoda, že tam nebyl nějaký automat s jídlem a pitím, nicméně teď si tím nejsem úplně jistá :)

prof. Soňa Nevšímalová, Neurologická klinika

Na přijímací zkoušky, tehdy ještě na Fakultu všeobecného lékařství, mám vcelku příjemné vzpomínky. Je možné, že za 60 uplynulých let nepříjemné zážitky pomalu odezněly a zůstaly jen ty příjemnější. Písemné zkoušky nebyly součástí přijímacího řízení, a proto se pamatuji na celkem pohodový pohovor v komisi, který se týkal spíše obecného rozhledu než znalostí z jednotlivých předmětů. Víím, že větší zátěží pro mne tenkrát byla maturita. Byla jsem v té době zaměstnána na poloviční úvazek v České filharmonii v Českém pěveckém sboru a tehdejší sbormistr prof. Kühn mě přemlouval, abych se hlásila na konzervatoř s tím, že na medicínu se stejně nedostanu. Přijetí pro mne bylo velmi příjemným překvapením a rozhodnutí věnovat se medicíně celý život jsem nikdy nelitovala.

prof. Tomáš Zima, rektor UK, přednosta ÚLBLD

Na svoje přijímací řízení na Fakultu všeobecného lékařství vzpomínám v dobrém – a to také z toho důvodu, že jsem byl přijat hned napoprvé. Tehdy, v roce 1984, probíhaly přijímačky trochu jinak, než je tomu nyní. Studenti mohli dávat jen jednu přihlášku a jednu náhradní na jinou školu. Je to už dávno, ale pamatuji se, že přijímací komise zasedala v budově děkanátu v Kateřinské ulici. Na otázky si již nevzpomínám. Víím pouze, že byly z biologie, chemie, fyziky a společenského přehledu. Pamatuji se také, že na chodbě před místností, kde přijímací řízení probíhalo, jsem seděl s kolegyní, se kterou jsme potom studovali celých šest let v jednom kroužku. Tenkrát jsem se hodně připravoval, záleželo mi na přijetí, protože jsem měl celkem jasnou představu o tom, co bych chtěl studovat. A byl jsem velmi rád, že se mi přijímačky povedly.

Prof. Petr Neužil, II. interní klinika

Přijímací zkoušky na FVL, současnou 1. LF UK, jsem absolvoval dvakrát a dvakrát to byla zcela jiná zkušenost. Poprvé jsem šel do naprosto neznámého prostředí – a přestože jsem měl k dispozici základní vzory testových otázek, především chemie mi dělala problém. Na první ústní zkoušku si moc nepamatuji, ale protože byl velký převis uchazečů, tak mě prakticky nepřekvapilo, že jsem nebyl přijat napoprvé. Nicméně fakt, že budu muset pracovat, zatímco jsem byl zvyklý na velmi pohodlný život na střední škole, mě deprimoval. Ale nakonec zkušenost z nultého ročníku stráveného na I. patologicko-anatomickém ústavu považuji za naprosto skvělou a velmi potřebnou, protože jsem si za ten rok v hlavě uspořádal řadu svých chaotických myšlenek, a hlavně jsem se naučil rozlišovat podstatné od nepodstatného. Takže při druhých přijímačkách už jsem se cítil jako ryba ve vodě. Nejenže jsem uspěl v obou testech, ale především, alespoň mám ten pocit, jsem se při ústních zkouškách cítil být zkoušejícím partnerem, a zkoušky už jsem si vlastně užíval.

Daniel Baroň, 3. ročník VL

Vždy jsem věděl, že chci studovat všeobecné lékařství jako moje babička. Vybral jsem si 1. LF UK hlavně na doporučení kamarádů, kteří už tu studovali. Přijímačky začínaly testem z fyziky, který byl pro všechny přítomné asi největší hrozbou. Po poměrně dlouhé pauze, která byla ale opravdu vítaná, se psala chemie. Na tu jsem sázel nejvíc. Paradoxně dopadla nejhůř. Po další pauze přišla řada na biologii. Nejtěžší mi přišlo monotónní začerňování puntíků u správných odpovědí v odpovědním archu. Byl jsem už fakt unavený, když jsem se u 78. otázky spletl. Času bylo ještě dost, dostal jsem nový arch a začal vše přepisovat. Ani napodruhé jsem to nezvládl. Další arch, prosím. Napočtvrté mi bylo opravdu hloupé žádat o další arch, naštěstí už jsem pátý nepotřeboval :) A jaké pocity jsem měl po tom všem? Byl jsem unavený, hladový a rád, že už to mám za sebou. Perfektní bylo, že testy byly opraveny velice rychle. S odstupem času jsem moc rád, že jsem se na přijímačky učil, výrazně mi to pomohlo, zejména při přípravě na biofyziku, genetiku, biochemii a další předměty.

Hana Mária Slezáková, 3. ročník ZL

Den „D“ byl tady, konečně si splním svůj sen. Dnes tedy úspěšně složil přijímačky na Zubní lékařství a už nic nebude bránit mému štěstí. Po příchodu do posluchárny jsem pochopila, že stejný sen jako já sdílí asi tisíc dalších lidí. Když se nám asi na pátý pokus podařilo naskládat do posluchárny, začali jsme vyplňovat testy. Pot, který mi zvolna stékal po zádech, nesouvisel nijak s mojí nervozitou. Byla to pouze reakce mého organismu na těsný tělesný kontakt s ostatními adepty Zubního lékařství a důsledek nefunkující klimatizace. Hotovo. A teď už jen počkat na výsledky testu. Zcela klidná jsem očekávala informaci o přijetí, stačila jsem si mezitím okousat nehty na obou rukách a několikrát se pohádat se všemi členy naší rodiny. Přijata! Krásnější e-mail jsem snad v životě nedostala :)

MUDr. Martina Pluchová, Klinika transplantací a cévní chirurgie IKEM, Anatomický ústav

Moje přijímací zkoušky proběhly v roce 2010. V té době se psaly testy z fyziky, chemie, biologie a test ze studijních předpokladů. Ten byl nejzáludnější, protože na 60 otázek bylo jen 30 minut. Rozhodně jsem nestihla odpovědět na všechny, navíc jsem posunula o jeden řádek odpovědi v záznamovém listu. Také si vzpomínám na šok z toho, že většina uchazečů odevzdávala i test z fyziky, chemie a biologie už po 30 minutách. Tehdy mi došlo, že někdo je skutečně schopen naučit se odpovědi z paměti. Já si totiž modelové otázky jen jednou prošla. Naštěstí jsem uspěla i přes toto „podcenění přípravy“ :)

MDDr. Markéta Janovská, Stomatologická klinika

Přijímací zkoušky na 1. LF UK jsem brala velmi zodpovědně – přála jsem si stát se součástí takto renomované fakulty a učit se od předních českých odborníků. Dalo by se říct, že jsem se začala připravovat už od prvního ročníku střední školy :), dbala jsem na průměr, což mi nakonec velmi pomohlo, protože jsem byla přijata bez přijímaček. S tím, že bych nemusela dělat zkoušky, jsem ale nepočítala, radši jsem se intenzivně připravovala, mimo jiné jsem chodila po celý 4. ročník gymnázia na přípravné kurzy a na dodatečné konzultace z chemie (která je mojí velkou zálibou doteď :)), nastudovala si všechny modelové otázky a zkusila si několik testů nanečisto.

Karolína Neklová, 1. ročník VL

Přijímačky pro mě byly především fyzicky náročné. Nejtěžší bylo vydržet se soustředit po celou dobu, testy byly na můj vkus až zbytečně dlouhé. Do toho jsem byla pod stresem, abych správně vyplnila arch, kde není ani jedna možnost opravy. Co bych zhodnotila pozitivně je fakt, že se na nic nemuselo čekat, časově šlo vše tak, jak to bylo napsáno v harmonogramu.

Jakub Danzig, 3. ročník VL

Já vzpomínám jen v dobrém. Přijímací zkoušky jsem skládal na vícero fakult a na začátku jsem se hodně stresoval. Ale pak jsem si už trochu začínal věřit a na testech na 1. LF UK, které jsem absolvoval na ÚBEO, jsem se už ani nebál. Z přijímacího řízení jsem si odnesl úžasný dojem. Moc se mi líbilo prostředí naší fakulty. Vyučující, kteří měli za úkol dohlížet na férovost zkoušek, mi připadali velmi vstřícní a milí. Celkově byla atmosféra příjemná – a to byl vlastně jeden z důvodů, proč jsem si vybral Jedničku. Asi nejhorší bylo čekání na výsledky. Hlavou se mi honilo, jestli jsem to nezmotal nebo třeba při vyplňování neposunul všechny odpovědi o řádek... Nakonec vše vyšlo a jsem za to moc rád. To, že se můžu věnovat něčemu, co mě opravdu baví a naplňuje, беру jako zázrak :)

... a jak vzpomínáte vy?

Nové pojetí výuky kardiovaskulární medicíny

Pro výuku většího počtu studentů lze interaktivní tabuli využít v operačních přednáškách, kromě záznamu operace lze studenty učít o zákonitostech pohybu na šálech a fungování operačních týmů. Umožňuje malovat do prezentace, pedagog může promítat záznam operace a do zastaveného obrazu ukázat operační postup na schématech operačních linií. Pomocí QR kódu lze tabuli propojit s mobilem a zapojit se do výuky či testovat znalosti např. programem Kahoot. Foto: archiv II. chirurgické kliniky

II. chirurgická klinika kardiovaskulární chirurgie r. LF UK a VFN v Praze, páteří součástí zdejšího Komplexního kardiovaskulárního centra, je konsolidované pracoviště s personálním a přístrojovým vybavením na vysoké úrovni a se zaměřením na chirurgii srdce a cév.

Pacientům poskytuje vysoce specializovanou péči v celém spektru kardiokirurgických i cévních výkonů, a to prostřednictvím lůžkové, ambulantní i konsiliární služby. Nejceněnější devizou kliniky je především komplexnost poskytované péče, vytváření zázemí spolupracujících klinik a teoretických ústavů, které umožňují řešit i velice komplikované a nestandardní situace, a realizace vědecko-výzkumných projektů na bázi interdisciplinární spolupráce.

Interaktivní tabule jako pomocník

V pregraduální výuce letos klinika zahájila výuku nového předmětu Kardiovaskulární medicína, společně s dalšími klinikami Kardiocentra VFN (II. chirurgickou, II. a III. interní klinikou). „Záměrem tohoto ambiciózního projektu je sledování současného trendu moderní medicíny, spolupráce a faktické propojování kardiologie s kardiokirurgií a současně angiologie s cévní chirurgií a vytváření společných týmů v rámci kardiocentra,“ uvedl přednosta kliniky prof. Jaroslav Lindner. Do praktické výuky na II. chirurgii letos zapojili i novou interaktivní tabuli, která propojuje několik možností názorné výuky – obrazový přenos z operačního sálu a grafické úpravy obrazu. Tabule je mobilní a lze ji přivést na oddělení k vyšetření pacienta, propojit ji s databází předchozích vyšetření (a ukázat je přímo studentům) nebo s dalšími obrazovkami a přenášet obraz do ostatních poslucháren.

Jak probíhá současná výuka

- 4. ročník – v chirurgickém bloku v jednom týdnu, kdy se dřív učila kardiokirurgie, probíhá výuka „kardiovaskulární propedeutiky“, a to na II. chirurgické klinice a II. či III. interní klinice, kde jsou pacienti před operací hospitalizováni především. To umožňuje studentům vidět a vyšetřit u lůžka nemocné ještě před výkonem.
- 5. ročník – výuka kardiologie, angiologie, kardiokirurgie i cévní chirurgie probíhá v blokových stážích po malých skupinách na všech klinikách kardiocentra, v simulačním centru i satelitních klinikách Institutu klinické a experimentální medicíny a Nemocnice Na Homolce. Studenti stážují u lůžka, na seminářích a praktické výuce na specializovaných pracovištích a jednotkách intenzivní péče.
- 6. ročník – ke změně nedošlo, výuka kardiokirurgie a cévní chirurgie probíhá v chirurgické blokové stáži, která je zakončena státnicí.

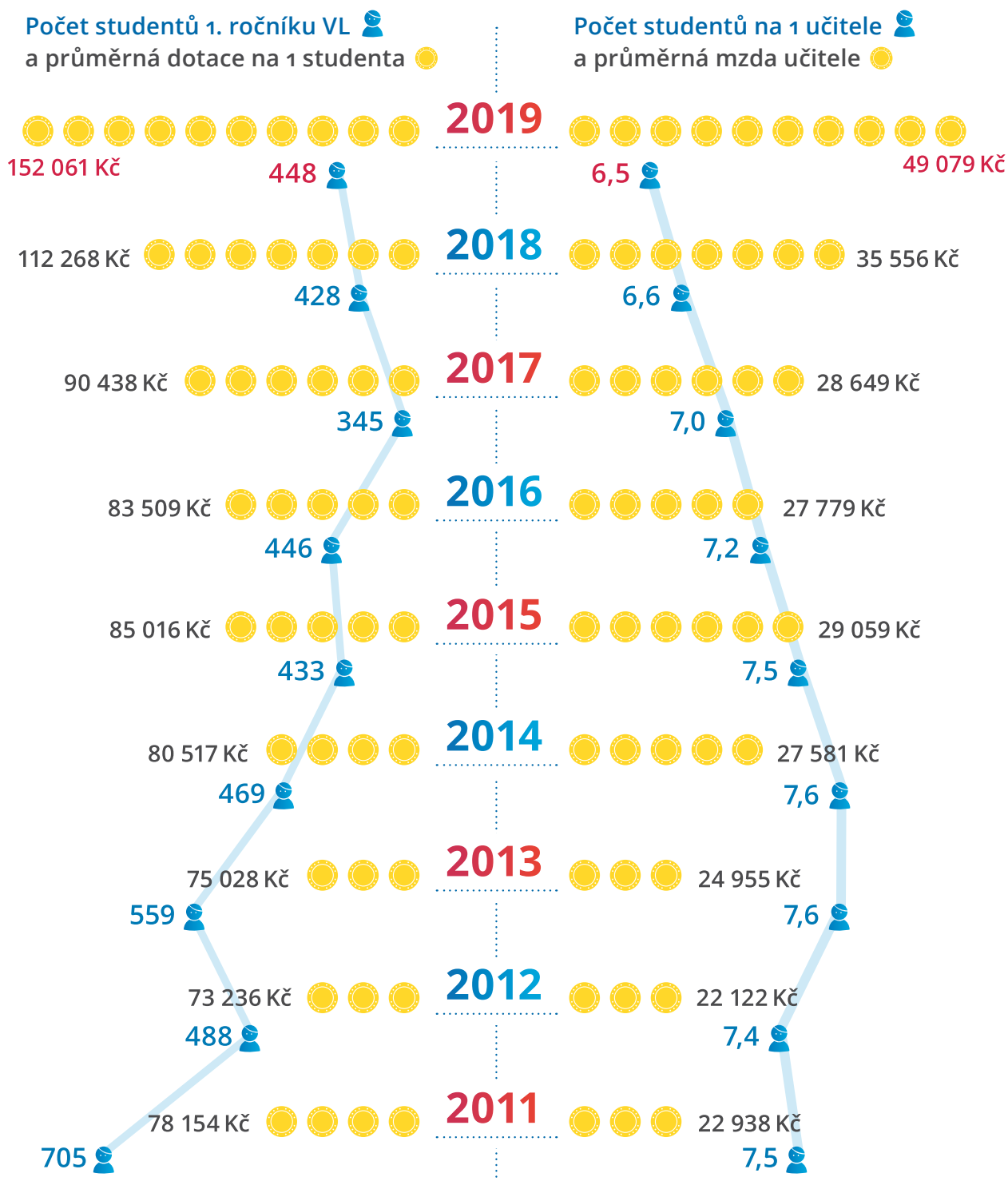
Klinika v číslech

- výkony: přes 40 000 srdečních a cévních operací v letech 1996–2016
- specializovaná ambulantní ošetření: přes 4000 pacientů ročně
- hospitalizace: přes 1200 pacientů ročně
- pedagogické úvazky: 19 akademických pracovníků včetně externistů (3 profesori, 2 docenti, 14 asistentů a 6 instruktorů výuky)
- výuka kardiokirurgie a cévní chirurgie: přes 300 studentů ročně

klu

KOLIK, KOHO a ZA CO?

Víte, jak se na 1. LF UK od roku 2011 měnil počet studentů všeobecného lékařství v prvním ročníku, jaká byla průměrná dotace od státu na výuku jednoho studenta, počet studentů na jednoho učitele či průměrná mzda pedagogů? A tušíte, jaký je výhled pro rok 2019? Je více než zřejmé, že optimistický! :)

Někdo hraje videohry, někdo dělá vědu. Obojí je prostě zábava!

Jako student medicíny se vědeckou činností nijak zvlášť nezabýval. Dnes ovšem vede Lymfomovou laboratoř na Ústavu patologické fyziologie 1. LF UK, má pět postgraduálních studentů a od 1. října se stal proděkanem pro vědeckou činnost naší fakulty. K tomu stíhá služby a dvakrát v týdnu ambulanci na I. interní klinice a je přesvědčen, že vědu s klinikou skloubit jde a že by to měl dělat každý lékař ve fakultní nemocnici. Docent Pavel Klener – hemato(onko)log, pro kterého je prý věda kreativním koníčkem.

Když se řekne Klener, asi většina medicínské veřejnosti si okamžitě vybaví vašeho tatínka, špičkového onkologa profesora Pavla Klenera. Je těžké být synem takového otce?

Řekl bych, že to není nic zvláštního. Lidé se mě ptají spíš ze zvědavosti, ale nikdy to pro mě neneslo žádné konotace ani v negativním, ani v pozitivním smyslu.

Kam až sahá dynastie lékařů Klenerů?

Jen k tátovi a jeho o deset let staršímu bratrovi Vladislavovi, jenž působil ve Státním ústavu radiační ochrany. Medicíně se věnuje ještě můj bratranec Jan Klener, neurochirurg z Homolky. Dědeček byl ovšem úředník a žádní doktoři v rodině předtím nebyli.

Poznamenal vás tatínek ve výběru povolání?

Vzhledem k tomu, že jsem nikdy neuvažoval o tom, že bych dělal něco jiného než medicínu, předpokládám, že jsem byl těžce indoktrinován. Na tátovi se mi líbí jeho systematický přístup k řešení problémů, modus operandi. Máme na spoustu věcí stejný názor, napsali jsme spolu dvě monografie, takže se známe i po odborné stránce... Možná líp než po té rodičovské :)

Jak se vám s ním na knihách spolupracovalo?

Dobře. Šel jsem do toho i z důvodu, abych měl vzpomínku, památku na to, že jsem napsal monografii se svým tátou.

Proč u vás padla volba právě na hemato(onko)logii?

Přemýšlím, jak jsem se k ní vlastně dostal. Asi se mi líbily

krvinky a mikroskop. Hematoonkologie je obor mladý, ale dynamicky se rozvíjející. V době, kdy tátovi bylo, jako je dnes mně, šlo o infaustní oblast medicíny, takřka bez možnosti léčit, zatímco v současnosti se vyléčí 80–90 % pacientů. Líbí se mi na ní, že je velmi komplexní a není rutinní, protože zejména lymfomy, kterými se zabývám, postihují jakýkoli orgán, jakoukoli tkáň. Jednou přijde pacient s lymfomem CNS, jindy zase s lymfomem břicha, varlete, kůže... Je to pokaždé jiné, a je skvělé, že ve velkém procentu případů s dobrým koncem.

Jak vnímáte svou funkci proděkana pro vědu?

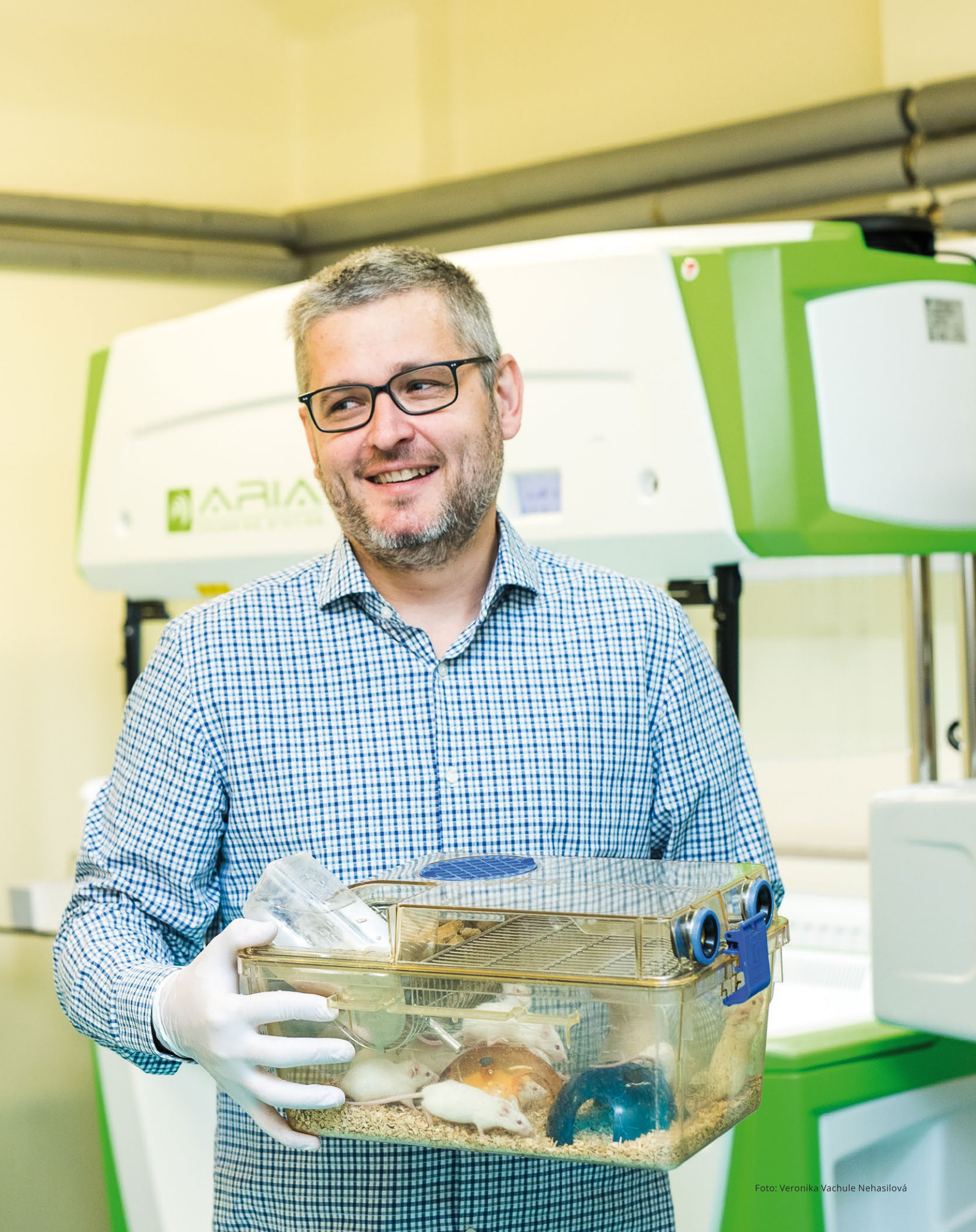
Svou funkci teprve poznávám :) Ale fakultu vnímám velmi pozitivně, protože je to akademické prostředí, které umožňuje vědu a výzkum vůbec dělat. Budu se snažit, abychom ve spolupráci s panem děkanem mou agendu – tedy problematiku habilitačních a jmenovacích řízení a směřování vědy a její evaluace – posouvali kupředu.

Co pro vás věda znamená?

Je to můj profesní život, koníček. Protože dělám i klinickou medicínu, na jinou zábavu mi de facto nezbývá čas...

... a co vás na ní baví?

Všechno, je to strašně kreativní proces, který u mě vyvolává skvělé pocity a je pro mě obrovsky zajímavý. Člověk si může klást pořád ty stejné základní dotazy, a i když objeví „jen“ něco malého, je to důležité. Zkrátka je to taková hra, skládačka. Někdo hraje videohry a někdo dělá vědu. Obojí je prostě zábava.

Kterým vědeckým tématům se věnujete?

Jak jsem se už zmínil, klinicky i experimentálně agresivním lymfomům, tj. skupině nádorových onemocnění jednoho typu bílých krvinek, lymfocytů. Zajímavé je, že byt představují nejčastější hematologickou malignitu, pro veřejnost je to ve srovnání s leukémií pojem naprosto neznámý.

Jednou z oblastí našeho zájmu je vývoj nových preklinických modelů lymfomů. Nejen buněčných linií, ale především myších modelů založených na transplantaci patientských buněk – „patient-derived xenografts“. Jde o nejrelevantnější modely pro preklinické studium, ať už biologie, chování, vlastností či třeba angiogeneze nádorů, které musejí být řádně charakterizovány, což znamená poměrně velký kus práce. V našem týmu je využíváme zejména pro preklinickou analýzu experimentálních léčebných postupů jak při vlastních projektech, tak v poslední době i v rámci smluvního výzkumu pro farmaceutické firmy. Druhým směrem, kterým se ubíráme, je hledání molekulárních mechanismů lékové rezistence u lymfomů a možností jejich překonávání. Skutečnost, že pacient nereaguje na určitý typ léčby nebo u něj dojde k relapsu či recidivě choroby, nemusí nutně znamenat, že už nemá šanci na vyléčení. Nádorové buňky mohou paradoxně získat nové vlastnosti, které sice umožnily vznik rezistence, ale zároveň nabízejí možnost cíleně je zasáhnout jiným přístupem.

O jaké konkrétní cílové struktury jde?

V poslední práci, kterou teď máme zaslanou k recenznímu řízení, řešíme nový léčebný postup. Zatímco klasická cytostatika se vážou na buněčnou DNA a vyvolávají genotoxický stres, nová léčiva cílí na mitochondrie. Tedy na orgány, kde probíhá oxidativní fosforylace a které jsou plné toxických molekul. Takže když mitochondrii, zjednodušeně řečeno, rozbijeme, buňka spáchá sebevraždu – apoptózu. Ukazuje se, že tento přístup funguje i u silně předléčených pacientů s nádorovými buňkami rezistentními vůči klasickým cytostatikům, ale naopak velmi citlivými na mitochondriální terapii. Jedná se o BH₃ mimetika, která blokuji antiapoptotické proteiny, přičemž první lék z této skupiny byl již schválen k terapii chronické lymfocytární leukémie. S naší skupinou jsme BH₃ mimetika testovali v léčbě lymfomů a ukázali jsme, že jsou velmi účinná.

To vše se děje v Lymfomové laboratoři, kterou vedete?

Ano – a děje se to i díky fakultnímu zázemí. Na zmíněné recentní publikaci jsme spolupracovali s Centrem nádorové cytogenetiky ÚLBLD I. LF UK a VFN nebo s centrem BIOCEV, ale také s Laboratoří molekulární terapie v Biotechnologickém ústavu AV ČR nebo se skupinou Childhood Leukaemia Investigation Prague, působící ve FN Motol. A samozřejmě s I. interní klinikou – klinikou

Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Věda je můj život. Kreativní koníček, který přináší skvělé pocity!

hematologie. Snažíme se co nejvíc dovedností outsourcovat a z naší strany přinášet hlavně ideu a finance, protože bez nich se věda dělat nedá.

Kterých úspěchů si ceníte nejvíc?

Zavedení patientských xenograftů, které teď využíváme pro většinu běžících projektů a jež nám umožnily navázat spolupráci i se zahraničními partnery. Například s profesorem Georgem Lenzem z univerzity v Münsteru, jenž se věnuje agresivním lymfomům, nebo s řadou kolegů z European Mantle Cell Lymphoma Network, skvěle vedenou profesorem Martinem Dreylingem. Patientské xenografty navíc představují platformu, která není – zatím – úplně běžná ani ve světových laboratořích, takže jsme v dané oblasti získali jistou konkurenční výhodu. I když si nemyslím, že to bude trvat dlouho.

Máte raději výzkum základní, nebo aplikovaný? Nebo to nerozlišujete?

Rozlišuji, i když vím, že jsou tací, kteří to nenávidí. A jak vnímám to rozdělení? Třeba zkoumání rezistence vůči konkrétnímu cytostatiku je klasickým příkladem aplikovaného výzkumu – v okamžiku, kdy se dané léčivo přestane používat, ztrácí bádání smysl. Takže aplikovaný, nebo spíš translační výzkum, protože ten aplikovaný má hlavně ekonomický přínos, odpovídá na konkrétní, relativně jednoduché otázky z klinické medicíny. Jaké mutace jsou spojeny s rozvojem choroby, rezistencí, rekurencí, se špatnou prognózou, jak to vše překonat...? A to jsou otázky, které si základní výzkum neklade, protože si je ani klást nemůže. Sám jsem vzděláním především lékař, nejsem přírodovědec a nemám ambice ani znalosti na to, abych se pouštěl například do genových manipulací. K tomu využívám spolupráci s lidmi, kteří to umí.

Vadí vám něco na přístupu k vědě a výzkumu v ČR?

Nejvíc asi fakt, že současné resortní granty GA ČR a AZV ČR jsou koncipovány na krátkou dobu, tedy 3, maximálně 3,5 roku. To podle mě nenaplnuje základní premisu, že bude vědec něco zkoumat, protože za 3 roky zkrátka nestihne něco vyzkoumat, sepsat rukopis a publikovat jej. Takže většina řešitelů už částečné výsledky má a granty píše až na ně. Kdyby granty byly například 5leté, s určitou evaluací po dvou nebo třech letech a s možností prodloužení, nebo kdyby existovaly návazné granty na dané projekty, pak by to umožnilo systematicky pracovat a přinášet třeba i lepší výsledky.

Jde skloubit vědeckou práci s tou klinickou?

Jde. A myslím si, že by to ve fakultní nemocnici měli dělat všichni. Každý lékař může alespoň malým dílem přispět do vědeckých projektů a podílet se na řešení otázek spojených

s léčbou dané choroby – ať už sběrem vzorků, statistickou analýzou nebo čímkoli jiným. Já sám pracuji na I. interní klinice, kde jsem prošel lůžkovým oddělením a po získání atestace jsem zakotvil na hematologické ambulanci, kterou mám dva dny v týdnu plus k tomu sloužím.

S jakým nejzajímavějším pacientem jste se dosud setkal?

Vybavují se mi hlavně ti mladí nemocní, kterým jsme nedokázali pomoci. To utkví v paměti. Nicméně nedávno jsme léčili hodně kuriózního pacienta, který získal lymfom spolu s transplantací ledviny. Je to unikátní a dosud nepopsaná situace, kdy na orgánovou transplantaci a následnou imunosupresivní léčbu, kterou nemocný musí podstoupit, navázal rozvoj lymfomu, jenž byl na pacienta přenesen od dárce ledviny.

Dokáže vás ještě něco překvapit?

Určitě. Každý den. V okamžiku, kdy člověk přestane být překvapený, může nabýt dojmu, že všechno ví, a to je náběh na průšvih.

Jak relaxujete?

Trochu s dětmi, ale jinak bohužel moc nerelaxuji a budu to muset změnit. Snažím se běhat, ale z hlediska morálky mi to zatím moc nejde :)

Koho považujete za jedničku ve svém oboru?

V české hematologii jednoznačně profesora Marka Trněného. Svým vzhledem do problematiky lymfomů představuje výjimečnou, mezinárodně respektovanou osobnost. Na druhé straně, hematologie – jako každý jiný obor – samozřejmě není o jednom člověku a těch jedniček by byla celá řada.

jat

O Lymfomové laboratoři

Prague Lymfoma Lab je laboratoř experimentální a translační hematologie, která vznikla v roce 2015 a jež se nachází na Ústavu patologické fyziologie 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy. Zaměřuje se na translační výzkum maligních lymfomů, přičemž mezi hlavní oblasti výzkumu patří:

- zavedení a charakteristika nových preklinických modelů maligních lymfomů – nových buněčných linií a myších xenograftů založených na transplantaci patientských buněk;
- experimentální léčba agresivních lymfomů;
- molekulární mechanismy lékové rezistence a potenciální nové léčebné cíle;
- role hypoxie a angiogeneze v biologii a chemorezistenci maligních lymfomů.

V současné době v Lymfomové laboratoři působí jako vedoucí doc. MUDr. Pavel Klener, Ph.D., dále Ing. Dana Průková, Ph.D., Ing. Eva Pokorná, CSc., MUDr. Magdalena Klánová, Ph.D., MUDr. Petra Vočková, MUDr. Diana Tušková, MUDr. Jana Karolová a MUDr. Lenka Daumová.

Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Přijďte 5. ledna 2019 na Den otevřených dveří!

Pro uchazeče o studium všeobecného a zubního lékařství i nelékařských oborů připravuje Jednička na sobotu 5. ledna 2019 Den otevřených dveří. Návštěvníci zde získají informace nejen o fakultě a jednotlivých oborech, které lze v akademickém roce 2019/2020 na 1. LF UK studovat, ale i o mimoškolním životě.

Otevřena budou vybraná pracoviště fakulty – např. Muzeum srovnávací anatomie či Stomatologické muzeum s unikátními exponáty –, připraven bude i prodej modelových otázek. V několika přednáškových sálech fakulty se pak budou moci zájemci seznámit s podmínkami pro přijetí ke studiu. „Cílem přijímacího řízení je vybrat nejlepší kandidáty s nejvyšší šancí na úspěšné zvládnutí cesty od zapsaného studenta medicíny po kvalitního lékaře.

Proto podmínky výběru stále kultivujeme a zpětně hodnotíme účinnost jeho nastavení. Snížit tímto způsobem počet neúspěšných studentů představuje možnost více se věnovat talentovaným medikům a uspořít nejen náklady za nedokončená studia, ale i čas těch studentů, kteří mohou být úspěšní v jiném oboru,“ říká děkan fakulty Aleksí Šedo.

V příštím akademickém roce se již do chodu školy promítne navýšení prostředků českým lékařským fakultám o celkovou částku sedmi miliard pro dalších deset let. 1. LF UK tak bude moci přijmout o 15 % studentů všeobecného lékařství navíc, čemuž uzpůsobí také prostorové a technické zázemí.

Foto: Veronika Vachule Něhasilová

Najdete nás i na Vysokeskoly.cz

Nestihli jste v říjnu dorazit na brněnský veletrh pomaturitního a celoživotního vzdělávání Gaudeamus? Chcete si své budoucí studijní plány raději promýšlet z klidu domova, a přesto byste se o naši fakultě rádi něco dozvěděli? Pokud se tedy nechystáte na lednový Den otevřených dveří, můžete 1. LF UK navštívit alespoň vzdáleně – a to prostřednictvím portálu Vysokeskoly.cz. Najdete zde poměrně rozsáhlou prezentaci studia na Jedničce včetně informací o výuce v simulacích, zahraničních stážích či doktorských studijních programech.

red

O sexuálně přenosných chorobách se středoškoláky

Foto: archiv 1. LF UK

V pondělí 15. října k nám na fakultu, konkrétně na Ústav imunologie a mikrobiologie, zavítaly studentky průběžného projektu Mikrobiologie z gymnázia da Vinci v Dolních Břežanech. Během interaktivního workshopu se nejprve krátce seznámily s problematikou sexuálně přenosných nákaz, jako jsou HIV, hepatitidy, infekce lidskými papilomaviry, kapavka či syfilis, a s jejich důsledky na zdraví člověka. V praktické části si pak vyzkoušely barvení bakterií, mikroskopování preparátů a prohlédly si sbírku různých zajímavých preparátů. Jak uvedla učitelka Milena Puchová z gymnázia da Vinci, s interaktivním workshopem byla skupina spokojena – výklad byl podle ní srozumitelný, přiměřený věku a celkově byla atmosféra příjemná :) Děkuje!

Podrobnější informace o dalších kurzech a termínech najdete na webu fakulty www.lfi.cuni.cz v sekci Učitelé SŠ. Těšíme se na setkání s vámi!

jat

Profesor Tomáš Hanuš

přednosta Urologické kliniky

Na Jedničku, tehdejší FVL, jsem byl přijat v roce 1969. Příjímácky formou písemných testů spolu s dozvuky liberálních přijímacích kritérií po Pražském jaru byly mojí záchranou, protože pohovory o mé politické (bez)angažovanosti a „jiná“ doporučení bych nedal, resp. nedodal. Retro pohled na Jedničku, to je pro mě nádherný film, defilé originálních osobností, setkání i zkušeností (*). Na Jedničku jsem se de facto vrátil po vojně v roce 1976 a de iure jsem s ní spojen od konkurzu v roce 1993 dodnes. Není tedy divu, že plejáda skvělých učitelů a kolegů – zejména mezi přednosty a členy všech kolegií děkana od roku 1999 dosud (plus z Vědecké rady po dobu 12 let) – je početná a že jsem od nich mnohé získával. A tak s respektem např. sleduji koncepční myšlení a pregnantní verbální elokvenci všech tří posledních děkanů (prof. Svačiny, prof. Zimy, prof. Šeda), rád vzpomínám na prof. Jiřího Mazánka – bývala s ním legrace, ale také v pravý čas uměl moudře vyhodnotit situaci a věcně říci něco pádného. Obdivuji mj. až renesanční celoživotní záběh doc. Petra Bartůňka, internisty par excellence atd. Nezapomenutelným je

pro mě i Fero Marenčák, odborný asistent Katedry TV. Mnoho let totiž nezištně organizoval večerní basketbal pro mladé sekundáře i stárnoucí profesory, aby se vyřádili, třeba i pohádali, a přitom prospěli svému zdraví i kolegiální komunikaci. K Jedničce patří i Apolinář. A tam se narodily 2/3 mých dětí a všech šest našich vnoučat. 1. LF má také perfektní zázemí ve všech kancelářích děkanátu. A studenti? Jistě závazek, ale i nevyčerpatelný zdroj stimulace, někdy i překvapení. A ty „non-jedničky“ mezi nimi „pořešíme“ snadno, že? Takže suma sumárum – pracovat, co pracovat, žít na 1. LF mělo, má a doufám, že i mít bude na můj profesní i osobní život velký impakt faktor. A o ten přeci jde na Jedničce dost často. Vlastně možná „až v první řadě“, ne?

**Plnou verzi textu si můžete přečíst na webu www.lfi.cuni.cz.*

JEDNIČKA MĚSÍCE

Zeptali jsme se vašich kolegů, které osobnosti nebo jakému počínu by v uplynulých dvou měsících dali jedničku a proč.

Eliška Štěpánková,
1. ročník NT

Jedničkou bych ráda ocenila svou tutorku Marinu a zároveň jí tím i poděkovala. Pro mě i ostatní „prváky“ jsou začátky na fakultě velmi těžké, ale tutoři jsou našimi rádci a průvodci tím vším zmatkem. Svou práci dělají dobrovolně ve svém volném čase, o to víc bychom si jich měli vážit. Můj první kontakt s tutorkou byl na seznamovacím kurzu v Dobronicích, kde nám ukázala, že vše není tak složité, jak se na první pohled zdá. Naplno se nám věnovala, pomohla nám prokousat se všemi novými informacemi a vytvořit si hrubou představu o studiu na fakultě. Dobronicemi to však neskončilo, stále je nám na blízku a ochotna se vším pomoci. A za to jsme jí všichni vděční.

Lukáš Panenka,
4. ročník VL

Chtěl bych ocenit všechny lékaře, kteří se věnují výuce mediců v rámci klinických předmětů. Za současného finančního ohodnocení vyučujících si zaslouží poděkování opravdu každý, kdo investuje svůj čas do výchovy budoucích zdravotníků. Děkujeme! Za dosavadní část semestru bych chtěl ale speciálně ocenit dva lékaře, na jejichž semináře budu vzpomínat. MUDr. et MUDr. Karla Klímu, Ph.D., ze Stomatologické kliniky, a MUDr. Jiřího Beneše, Ph.D., z Radio-diagnostické kliniky. Líbilo se mi především pojetí výuky, kdy se jednalo se o interaktivní seminář a od nás studentů bylo vyžadováno i něco více než pasivní poslech a sledování prezentace. Je důležité, aby studentům byly kladeny otázky či úkoly a oni byli nuceni o problémech samostatně uvažovat.

Prof. Jan Škrha,
III. interní klinika

Ke stému výročí vzniku Československé republiky vydal v říjnu 2018 prorektor Jan Royt útlou monografii, v níž profesor Ivan Hlaváček zachytil historické okolnosti listiny vydané papežem Klimentem VI. Jde o unikátní dokument datovaný 26. ledna 1347, který je vyjádřením souhlasu papeže se založením našeho vysokého učení. Dále následuje vlastní listina Karla IV. ze 7. dubna 1348 znamenající založení naší alma mater. V závěru přináší Jan Royt pohled na pečeti a insignie Univerzity Karlovy. Monografie je tak pro Univerzitu Karlovu významným dokumentem, a proto její vydání považuji za významný a důležitý počín v měsíci říjnu, jemuž dávám jedničku.
jat, had

Začátek akademického roku v ČASA

Foto: archiv ČASA

S přicházejícím podzimem se na fakultu vrátili studenti, ale zároveň se opět probudily i studentské spolky. U nás v České asociaci studentů adiktologie (ČASA) to znamenalo zejména čas na reflexi minulého roku, členskou schůzi a volbu nového předsednictva. Členská schůze se tedy konala 9. října a jako předsedkyně pokračuje Kristýna Fišerová, pozice místopředsedkyně obsadily Kateřina Rokosová a Hana Slopovská.

V minulém roce jste mohli zaznamenat naše besedy (s ministrem zdravotnictví a doktorem Karlem Nešporem), ale také účast na akcích, jako jsou například Jednička na startu, Muzejní noc či Gaudeamus.

Nemeškali jsme ani v tomto školním roce. Pomáhali jsme s průběhem oslav 70. výročí Apolináře. Na začátku října se pak konala adibeseda na téma Adiktolog ve vězeňství: zkušenosti a perspektivy. Naše pozvání přijali Mgr. Tomáš Koňářík z generálního ředitelství Vězeňské služby ČR a Mgr. Lucie Zobač, která je jedním z prvních adiktologů ve vězeňství. Beseda měla velmi pozitivní ohlasy a doufáme, že se nám tak povedlo vykročit do nového akademického roku správným směrem!

Letos nás můžete znovu čekat na výše zmíněných akcích a po novém roce se také můžete těšit na další besedu, která by se měla konat nově v prostorách Rock Café, se kterým jsme navázali spolupráci.

Hana Slopovská, ČASA

LF 1 MEDSOC: A Promising Start in the New Academic Year

As President of LFr MEDSOC, the student society for the English Parallel at First Faculty of Medicine, I have been incredibly gratified with the hard work of our volunteers over the start of the new academic year. Our Student Support team has ensured a smooth and enjoyable transition for the first-year students into the new stage of their lives; we all remember how daunting it was to move to a new country to study Medicine! Our Academic Affairs team have been occupied arranging seminars and workshops. We aim to facilitate and further our education with these events, such as doctors hosting clinical workshops, a consultant coming from England to discuss the effects

of Brexit and the new medical licensing exam, and even our own senior students preparing the freshers for their dissection exam. The travel society, LFr Official Travels, embarked on a weekend trip to London to attend the Royal Society of Medicine event, Medical Stories with Stephen Fry. The travel society also has several ski weekends planned for the upcoming ski season! While remembering we are here to study and become fantastic doctors, we also like to keep our students active and enjoying their free time.

Rhody David Asirvatham, President of LFr MEDSOC

IFMSA Smokefree & STOB Den zdraví

V sobotu 20. října proběhla v Praze na ZŠ Rakovského každoroční akce společnosti STOB (Stop obezitě), které se již tradičně účastnili dobrovolníci z řad mediků s projektem IFMSA Smokefree. Tento den byl věnován všem, kteří se zajímají o zdravý životní styl a chtějí se dozvědět více o zdravé výživě, sportu apod. Kromě výživového poradenství se zájemci mohli těšit mj. na bohatý pohybový program, vyslechnout si užitečné informace o zdravém spánku, prevenci křečových žil, nádorů prsu a také o odvykání kouření na našem Smokefree stánku. Naši dobrovolníci návštěvníky informovali i o tom, jak a kde léčit závislost na tabáku, jak souvisí kouření

se vznikem a rozvojem kardiovaskulárních chorob, karcinomem plic, diabetem či přibíráním na hmotnosti. Vyšetřit se nechalo asi 50 zájemců, většinou nekuřáků, přesto se našim studentům podařilo několik dlouhodobých kuřáků přesvědčit, aby navštívili Centrum pro závislé na tabáku III. interní kliniky. Akce byla velmi úspěšná a za Smokefree jsme rádi, že se nám podařilo alespoň pár kuřáků zvíkat natolik, že se rozhodli za své zdraví bojovat.

Anna Herdová, studentka 3. ročníku VL, vedoucí projektu Smokefree IFMSA CZ

O našich prvácích

V minulém vydání Jedničky jsme vám přinesli ochutnávku z anonymní ankety, kterou na seznamovacích kurzech v Dobronicích vyplnilo 327 nastupujících prváků. A co dalšího jsme se z anketních lístků dozvěděli?

- Informace o 1. LF UK získali prváci nejčastěji z webových stránek fakulty (76 %), od současných studentů (44 %), rodinných příslušníků, kteří vystudovali nebo studují medicínu (21 %), a z fakultního facebooku (13 %). Pouze jeden zdroj informací uvedlo 49 % dotázaných.
- Některé propagační akce se před přijetím zúčastnilo 64 % studentů, minimálně dvou akcí zhruba čtvrtina respondentů. Mezi nejčastěji navštívené patřily Den otevřených dveří (59 %), veletrh Gaudeamus (40 %) a Jednička na zkoušku (30 %).
- Bez přijímacích testů, tedy na základě studijního průměru na střední škole, bylo přijato 41 % z 283 studentů zapsaných ke studiu všeobecného nebo zubního lékařství.
- Převážná většina našich současných prváků (92 %) podala přihlášku i jinam než na 1. LF UK – pouze na jednu další fakultu to bylo 26 %, ostatní se hlásili na minimálně dvě jiné školy.
- Z lékařských fakult to bylo vůbec nejčastěji na 2. LF UK (51 %) a 3. LF UK (52 %), dále na LF UK v Plzni (36 %)

a LF UK v Brně (27 %). Na jinou fakultu a jiný obor se hlásilo 44 % dotázaných.

- Na více fakult nebo vysokých škol bylo přijato 82 % respondentů, nakonec ale dali přednost naší fakultě. Proč, to se dočtete níže ve výběru z odpovědí.

jat

Podrobné výsledky ankety mezi nastupujícími prváky najdete na fakultním webu.

Proč si prváci vybrali naši fakultu?

- **Medicína pro mě byla jasná volba :) Pro zubní lékařství jsem se rozhodla později.**
- **Jméno školy, které je známé a uznávané po celém světě.**
- **Pověst fakulty, spokojenost známých při studiu.**
- **Nejlepší možná volba pro pokračující studium za osobními cílovými předsevzetími.**
- **Myslím, že jde v ČR o nejprestižnější VŠ v oblasti medicíny.**
- **Velká nabídka volitelných předmětů, umístění v Praze.**
- **Milý přístup ze strany vedení, velké množství dalších příležitostí.**
- **Debata s ostatními studenty.**
- **Je to prostě jednička!**

Vítězství v celostátní SVK je víc než motivující

na podkladě somatické mutace v mTOR signální kaskádě – nová cesta k porozumění mechanismů epileptogeneze.

„Když jsem se na konci letního semestru dozvěděla, že má práce byla vybrána do celostátního kola SVK, skákala jsem metr dvacet vysoko. A znamenalo to pro mě jediné – motivaci! Hodiny strávené v laboratoři nakonec přinesly ovoce. Na SVK jsem nejela soutěžit, protože o tom konference nejsou. Těšila jsem se na prezentace ostatních i na tu svou, neb mě věda zkrátka baví. Pravda, i nervozita se dostavila, opadla však hned, když jsem viděla, že ostatní má práce zajímavá. Byla jsem nadšená a také mile překvapená všemi pozitivními ohlasy, od poroty i studentů,“ říká ke svému úspěchu Bára, která si vítězství cení o to víc, že všechny přednášky podle ní byly na profesionální úrovni. „Největší výhrou je pro mě ale fakt, že jsem nezklamala. Fakultu, která do mne vložila důvěru. Kolegy, kteří mi věnovali čas a díky nimž jsem se dostala do ‚kůže‘ molekulárního neurobiologa. A především mého hlavního školitele, pana profesora Jirušku, který je mým velkým vzorem,“ dodává Bára.

jat

Foto: Ivo Barabáš

Barbora Heřmanovská, naše studentka 6. ročníku VL, jejímž školitelem je prof. Přemysl Jiruška z Fyziologického ústavu AV ČR, zvítězila v Teoretické a preklinické sekci Studentské vědecké konference (SVK) lékařských fakult České a Slovenské republiky, která se uskutečnila 17.–18. října v Praze.

Barbora tak navázala na své úspěšné působení v květnové 19. SVK naší fakulty, kde obsadila první místo mezi pregraduálními přednáškami s prací In vivo model fokální kortikální dysplázie

Zubaři na Etně.
Foto: archiv N. Kropíkové

Sicílie ze zubařského křesla i z Etny

Každé místo, které poznáte, vás obohatí. Ale jen o pár z nich si řeknete, že je rozhodně nestačí navštívit jednou. Tím místem se pro mě stala Sicílie, kde jsem v srpnu strávila spolu s 15 studenty z různých zemí dva nezapomenutelné týdny během Catania Summer Exchange 2018.

Zažili jsme sicilské zubařské křeslo na vlastní kůži, seznámili se s novými laboratorními technikami, poslouchali zajímavé přednášky na různá stomatologická témata – a kromě toho jsme poznávali místní život! :) Každý den pro nás měli místní připravený skvělý program, nejen zubařský, a nebyli bychom na Sicílii, kdyby se dodržoval podle plánu. Občas se program změnil nebo se část přesunula na jiný den, ale o to větší překvapení to pro nás bylo! Kromě Catanie, kterou teď známe perfektně ve dne i v noci, jsme

navštívili Taorminu, Aci Castello, Marzamemi, Etnu a sicilské pláže, které se každý večer promění v úžasné „beach party“.

Italští studenti mají praxe málo

Přednášky, všechny od velmi zkušených sicilských doktorů a profesorů, kteří prezentují po celém světě, byly zaměřeny na problematiku ústní chirurgie, endodoncie a protetiky. Kromě teorie nám přednášející také představovali na fotografiích výsledky své

Natálie (druhá zprava) v místní ordinaci se skupinkou studentů a s místním stomatologem (druhý zleva). Foto: archiv N. Kropíkové

vlastní práce a snažili se nás aktivně zapojit. Měli jsme za úkol vymyslet různé možnosti léčby pro konkrétní případy, zdůvodnit je a případně ukázat na modelu.

Pokud chcete poznat nové kamarády, zažít spoustu zábavy a skvělých dní plných zážitků na celý život, neváhejte ani chvilku a určitě vyjedťte na stáž!

Místní stomatologové byli moc milí, snažili se nám vysvětlit a ukázat, jak pracují. Zároveň jsme obdivovali pacienty, kterým ani trošku nevadilo (nebo to jen nedávali najevo), že nad jejich hlavami stojí další tři zvědaví studenti. Během praxe jsme si vzájemně dělali zubní prohlídku, odstraňovali zubní kámen mezi sebou i pacientům a pracovali jsme s ortodontickými drátky. Překvapila nás nízká úroveň hygieny v obou ordinacích, ve kterých jsme měli možnost pracovat. Kdybych si mohla vybrat, kde se nechám ošetřit, zvolila bych ošetření u nás. Ale samozřejmě se to nedá říct paušálně o všech klinikách. Dále jsme se divili, když nám italští studenti říkali, že mají tak málo praxe – někteří z nich ani po třetím ročníku nesáhli na jediného pacienta. Kdo prý nemá rodiče zubaře, má to mnohem těžší. To u nás naštěstí neplatí!

You are not in Italy, you're in Sicily!

Během stáže jsme byli ubytováni na koleji. Spali jsme většinou po dvou, každý pokoj měl koupelnu a celkově bylo vybavení standardní. Když jsme potřebovali něco řešit, tak jediné v italštině nebo rukama, protože nikdo ze zaměstnanců koleje neuměl anglicky. Hlavní je se nestydět, potom už je to jenom legrace. Na koleji bydleli i další exchange studenti, například z IFMSA. Naším oblíbeným místem byl „rooftop“, ze kterého jsme se mohli kochat činnou Etnou a trávit tu společné večery. Součástí stáže bylo jedno jídlo denně („meal of the day“), další jsme si platili za své, ale rozhodně to byly nejlíp utracené peníze! Neznám snad nikoho, komu by na Sicílii nechutnalo. Kromě pizzy a italských zmrzlin jsme zkusili typické sicilské arancini, granitu, cannoli, jejich výborné pistácie a neodolali jsme ani koňskému masu.

Pokud chcete poznat nové kamarády, zažít spoustu zábavy a skvělých dní plných zážitků na celý život, neváhejte ani chvilku a určitě vyjedťte na stáž! A tady jsou věty našich italských studentů, které se mi hned vybaví, když se mě někdo zeptá na Sicílii: „Remember, you are not in Italy, you're in Sicily.“ „30 minutes it's not a delay.“ „And the plans for the evening? Preparty and then party of course!“
Ciao!

Natálie Kropíková, 3. ročník ZL

Veronika s panoramatem Mayo Clinic.
Foto: archiv V. Javůrkové

Jak se závislost na tabáku léčí v USA? Vyjed'te na kurz do Rochesteru!

V září 2018 jsem měla unikátní příležitost podívat se na prestižní americkou Mayo Clinic. Zúčastnila jsem se tam kurzu pro specialisty v léčbě závislosti na tabáku – Tobacco Treatment Specialist. Když jsem poprvé vstoupila do hlavní budovy kliniky, dýchlá na mne úplně jiná atmosféra než v jakékoli jiné nemocnici. Nádherná prosvětlená hala a zvuky piana, které se linou prostředím, připomínají spíš koncertní síň nebo lobby drahého hotelu.

Mayo Clinic byla založena v roce 1889 Dr. Williamem Worralllem Mayem a jeho dvěma syny v Rochesteru v Minnesotě. Nyní se řadí mezi největší a nejprestižnější nemocnice světa, je na první příčce seznamu nejlepších zdravotnických zařízení v zemi a tuto pozici si udržuje již více než 27 let.

Kromě možnosti nechat se zde ošetřit můžete přijít do nemocnice i jako do galerie nebo muzea. Najdete tu spoustu zajímavých a drahých děl celosvětových umělců, stejně tak se můžete zúčastnit komentované prohlídky areálu, navštívit muzeum nebo

nakouknout do lékařských pokojů bratrů Mayových, jak v nich pobývali na začátku 20. století.

Na klinice se nacházejí i specializovaná centra pro pacienty, která fungují jako edukační – každý má možnost dozvědět se o své nemoci nebo nadcházejícím lékařském zákroku velké množství informací z dostupných knih a prospektů. Nemocní se rovněž mohou zúčastnit seminářů a různých „wellness programů“. Každoročně na Mayo Clinic zvládnou ošetřit přes 1,3 miliónu lidí z více než 150 států světa.

Žádná nudná teorie

Třídenní kurz Tobacco Treatment Specialist je zřejmě to nejlepší místo, pokud se chcete o kouření dozvědět co nejvíce informací v relativně krátkém čase. O účincích, vzniku závislosti, neurofyzilogii, léčbě samotné, a hlavně o tom, jaké máme v cestě za odvykáním možnosti a jak můžeme pacientům účinně pomoci. Prerekvizitou kurzu je absolvování devíti tříhodinových modulů e-learningu s testovými otázkami. Ten obsahuje prezentace, články a hlavně videa, která ulehčí orientaci v problematice. Na Mayo Clinic tak přijíždíte sice ne jako znalec, ale minimálně jako člověk, který už nějaké povědomí o tématu má.

Kurz je veden špičkovými profesionály, z nichž mnoho znáte již ze zmíněných videí a kteří nabízejí všem příležitost průběžně klást otázky – a zapojit se tedy do výuky aktivně. Nejedná se tudíž o nudný kurz poskládaný pouze z přednášek, ale teorie i praxe jsou vyvážené, přičemž interaktivní části udržují soustředění. Všichni společně procházejí různá témata, například farmakoterapii, kouření u specifických skupin (těhotné ženy, psychiatři či onkologičtí pacienti apod.), pasivní kouření nebo etické aspekty léčby.

Motivační rozhovor je stěžejní...

Alfou a omegou kurzu je procvičování tzv. motivačního rozhovoru. Komunikace s pacientem je nejen při odvykání kouření naprosto esenciální a američtí lékaři v rámci odvykácí léčby kladou na motivační rozhovor velký důraz. Nejedná se však o pohovor řízený lékařem, expertem, ale spíše jde o partnerskou rozmluvu, při níž se lékař snaží být společníkem nemocného. Motivační rozhovor je založen na partnerství, přijetí pacientovy zkušenosti či názoru a na vyvolání a nalezení jeho vlastního přesvědčení i motivace.

Během kurzu účastníci aktivně trénují použití uvedeného způsobu komunikace, a to pomocí různých metod – například s využitím otevřených otázek, „reflexních“ odpovědí, oceňování. V praxi to znamená, že se nemocného nezeptáme na to, zda chce přestat kouřit, ale spíše na to, proč je pro něj důležité přestat kouřit, nebo jaké má v souvislosti s kouřením pocity. Zásadní také je, abychom pacientovi dali najevo, že ho skutečně vnímáme. Třeba když se nám svěřil s obavou, že jeho dítě začne kouřit, protože ho denně vidá zapalovat si cigaretu, měli bychom zareagovat reflexí: „Vypadá to, že máte strach, že vaše kouření může v budoucnu negativně ovlivnit vaši dceru.“

... stejně jako pochvala

Důležité je nemocného ve snaze při odvykání ocenit a pochválit i zdánlivé neúspěchy. Kupříkladu když se pokoušel přestat kouřit již poněkolikrát, je vhodné ho povzbudit tím, že ukázal snahu přestat již několikrát, a co je ještě důležitější, že je stále ochotný zkusit to znovu. Metod, jak vést a rozvíjet motivační

rozhovory, je opravdu spousta. Dále bylo zajímavé dozvědět se o používání různých typů škál, které nabírají hodnot od 1 do 10 a díky nimž pacienti hodnotí například svou motivaci přestat kouřit nebo fakt, jak moc si v této snaze věří. Když nemocný odpoví, že jeho motivace dosahuje skóre 6, lékař by se ho neměl ptát, proč se boduje tak nízkou, ale měl by rozvinout debatu, proč se ohodnotil rovnou šesti body a proč ne třeba jen body čtyřmi. Kurzu Tobacco Treatment Specialist se zúčastnilo 25 frekventantů, což bylo ideální i pro následné trénování a aplikaci nabytých znalostí v praxi. Na cestu jsem mohla odjet díky podpoře 1. lékařské fakulty UK a projektu Internacionalizace. Všem podobné zkušenosti doporučuji. Nejenže získáte znalosti o problematice, která vás zajímá, ale setkáte se i se zajímavými lidmi ze všech koutů světa, což vás obohatí zase úplně jinak :)

*MUDr. Veronika Javůrková, postgraduální studentka,
Centrum pro závislé na tabáku III. interní kliniky*

Slavná socha „Man and Freedom“ v Gonda Building.
Foto: archiv V. Javůrkové

Naši absolventi si Albertov užili společně!

Purkyňův, Hlavův a Fyziologický ústav ožil v sobotu 27. října setkáním členů klubu Alumní I. LF UK, kterých na Albertov dorazilo okolo pětaticeti – a to z různých koutů republiky. Ačkoli by se mohlo zdát, že účast nebyla tak hojná, všichni přišli vytvořili přátelskou, milou a inspirativní atmosféru.

Vypovídají o tom i zážitky a vzpomínky samotných absolventů, třeba MUDr. Jany Žmolíkové, která promovala v roce 1970 a jež akce absolventského klubu navštěvuje pravidelně. Nechyběla tedy ani letos na Albertově. „Histologie v Purkyňově ústavu mi evokovala zkoušku u pana profesora Kliky. Jak jsem říkala současnému přednostovi docentu Kučerovi, nikdy jsem na přednáškách u pana profesora nebyla a u zkoušky jsem dostala otázku z elektronové mikroskopie, na kterou tehdy nebyly učebnice. Takže jsem nevěděla vůbec nic a on se mě snažil uklidnit slovy: ‚Kolegyně, jste nervózní, uklidněte se, vždycky jste seděla v druhé řadě...‘ A já pana profesora viděla prvně právě až u zkoušky,“ zavzpomínala J. Žmolíková. Spokojena byla rovněž s prohlídkou Centra lékařských simulací na Fyziologickém ústavu: „Je to styl výuky medicíny, kterou jsem nepoznala a která má určité budoucnost.“

Mezi časté návštěvníky absolventských setkání patří také MUDr. Rostislav Koňařík, jenž je absolventem z roku 1986 a v současnosti působí jako praktický lékař pro dospělé. „Člověk si při podobných akcích vzpomene na spoustu věcí, které se odehrály dřív a zároveň obdivuje, kam až se medicína za těch – u mě už takřka čtyřicet let – posunula. Jen je mi líto, že jsem se nepotkal s více kolegy. Tak třeba příště!“ věří R. Koňařík. Děkuje všem kolegům z Purkyňova ústavu, Hlavova ústavu, Centra lékařských simulací Fyziologického ústavu za spolupráci, velký dík patří také doc. Karlu Černému za přednášku o osudech

fakulty za doby první republiky a PhDr. Evě Novotné, ředitelce Mapové sbírky Přírodovědecké fakulty UK, za komentované prohlídky!

jat

Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Jak vnímáte svůj obor 31 let po promoci?

MUDr. Petr Popov, MHA, primář Kliniky adiktologie

Zásadní změnou je rozšíření oboru, který se kdysi zabýval téměř výhradně problematikou závislosti na alkoholu a jiných drogách. Vystihuje to i změna terminologie – původní název „Léčení alkoholismu a jiných toxikománií“ byl nahrazen termínem „adiktologie“. Současná adiktologie se zabývá celým spektrem návykových poruch, nejen užíváním psychoaktivních návykových látek, ale také tzv. procesuálními, resp. behaviorálními závislostmi, jako jsou patologické hráčství, poruchy vyvolané škodlivým užíváním komunikačních technologií, sociálních sítí aj. Na 1. LF UK vznikly i nové bakalářské a magisterské nelékařské studijní obory adiktologie. Farmakoterapie se výrazně nezměnila – co do počtu a spektra používaných léků je adiktologie nejméně farmakoterapeutickým oborem, přičemž např. Antabus se užívá od roku 1950. Zásadní posun ale představuje zavedení substituční léčby závislosti na opioidech, která se v ČR legálně aplikuje až od roku 1997.

Foto: archiv P. Popova

**ZLOMOVÝ AKADEMICKÝ ROK
PRO LÉKAŘSKÉ FAKULTY**
– Česká televize, Události,
2. 10. 2018

**NOVÉ CENTRUM NÁDOROVÉ
EKOLOGIE**
– Česká televize, Události,
16. 10. 2018

LÉČBA BUDOUCNOSTI
– Česká televize, Fokus Václava
Moravce, 21. 11. 2018

ODOLNOST VŮČI ANTIBIOTIKŮM ROSTE
– Česká televize, Studio 24, 6. 11. 2018

ONEMOCNĚNÍ ŠTÍTNÉ ŽLÁZY
– Český rozhlas Dvojka,
Káva o čtvrté, 14. 9. 2018

**STÁLE VÍCE LIDÍ SE POTÝKÁ
S NEMOCEMI, KTERÉ OVLIVŇUJÍ
LIDSKÝ MOZEK**
– Český rozhlas Plus, 7. 11. 2018

**LÉKAŘSKÉ FAKULTY CHYSTAJÍ
ZMĚNY V PŘIJÍMÁNÍ STUDENTŮ**
– Metro, 29. 10. 2018

**PŘEKOPE FUNGOVÁNÍ
MEDICÍNY DIGITALIZACE?**
– E15, 4. 11. 2018

**OKO – DO NEMOCÍ OKNO
A CUKR V KRVÍ OHROŽUJE
I OČNÍ CÉVY**
– Lidové noviny, 5. 11. 2018

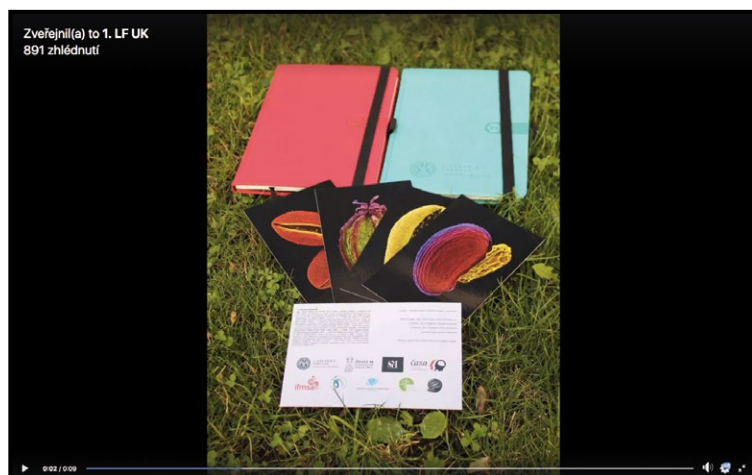
**VĚDA NA UK: PROF. SOŇA NEVŠÍMALOVÁ
A SPÁNKOVÁ MEDICÍNA**
– Youtube Univerzity Karlovy, 2. 10. 2018

**PRVNÍ KARDIOSTIMULÁTOR DOSTAL
PŘED 60 LETY ŠVÉD**
– Novinky.cz, 8. 10. 2018

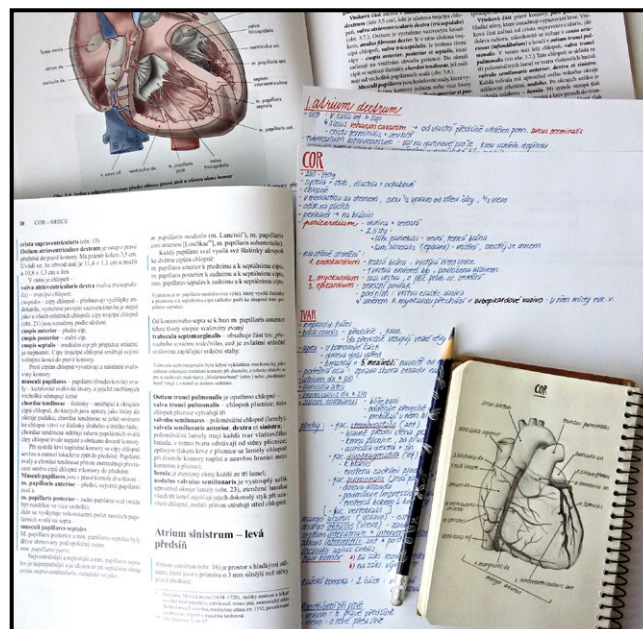
**NA ARTRÓZU NA RUKÁCH KLOUBNÍ
VÝŽIVA MOC NEPLATÍ**
– Vitalia.cz, 8. 10. 2018

**MENTÁLNÍ ANOREXIE A BULIMIE: JEN
TŘETINA NEMOCNÝCH SE ZCELA UZDRAVÍ**
– Terapie, 21. 11. 2018

JEDNIČKA V SÍTÍCH

f Facebooková kampaň na prodej benefičních diářů a kalendářů pro Žít s životem 90 oslovila během října a listopadu přes 3500 lidí. Uvedený video spot byl shlédnut více než 900krát. Pokud ještě diář nemáte, můžete si ho koupit za 250 Kč u studentských spolků. Děkuje!

o Na instagramu jsme v půlce listopadu vyhlásili soutěž s hashtagem #muzivotnafakulte. Během 10 dnů jste do soutěže přihlásili 36 příspěvků – jako vítězný jsme vybrali fotku Elišky Korbášové, studentky 3. ročníku všeobecného lékařství. Gratulujeme!

Ohlédnutí za létem

Přestože zima už klepe na dveře, dovolte krátké ohlédnutí za uplynulým létem prostřednictvím akcí Ústavu tělesné výchovy (ÚTV). Kreditovaných kurzů se zúčastnilo přes 200 studentů a mnoho dalších si našlo cestu na naše výběrové akce.

Sousouší v Porto San Giorgio. Foto: archiv ÚTV

Dobronice

Na seznamovacích kurzech studenti jen ochutnají pár ukázek z toho, co je čeká na našich týdenních letních kurzech – a hlavně nasají neopakovatelnou atmosféru místa, na které se mnozí z nich vracejí po celý zbytek studia. I letos jsme úspěšně sjeli 23 km po Lužnici z Tábora do našeho areálu, řešili týmové úkoly v okolních lesích, lezli po lanových překážkách, hráli softbal, volejbal, beachvolejbal, floorbal, frisbee, tenis a další. Těž jsme cvičili, zpívali u táboráku a tancovali na večírku ve stodole, ale především jsme se dobře bavili.

Voda – Vltava

Původně jsme chtěli jet Ohři, ale kvůli nízkému stavu vody jsme se na poslední chvíli rozhodli pro Vltavu, kde byl průtok dostatečný. Slunce nám svítilo, řeka už na konci srpna nebyla přelid-

něná a měli jsme výbornou partu 34 studentů. Každý den jsme uzavírali táborákem s kytarou a jeden večer proběhlo i tradiční zpívání na dřevěném mostě v Krumlově, což ocenili především všudypřítomní turisté :)

Masérské kurzy – Pec pod Sněžkou

Dlouholetá tradice masérských kurzů opět potvrdila své kvality. V krásném prostředí Krkonoš jsme strávili příjemný, leč fyzicky, psychicky i společensky náročný týden. To, co jsme přes den trénovali na sobě, jsme večer aplikovali na klientech, kteří za námi přijížděli z okolí. Během týdne jsme si rozšířili obzory i v oblasti teplování, saunování, baňkování a rehabilitačního cvičení. To vše jistě brzy ocení naši blízcí.

Lezení – Dobronice

Kromě zmiňovaných kreditovaných akcí nabízí náš ústav několik menších dobrovolných a velmi populárních akcí. V minulých letech jsme několikrát zavítali do krásných skalních oblastí ve Žďárských vrších na Vysočině. Letos jsme využili ubytování v našem oblíbeném středisku v Dobronicích. Osvojili jsme si zásady bezpečného lezení, jištění, slaňování i vyvádění nových cest. Během pěti nabitých dní jsme zjistili, že mezi Táborem a Bechyní se nachází celá řada krásných oblastí pro skalní lezení.

Ferraty – Rakousko

Dvou třídních turnusů ferratového lezení v rakouských Alpách se letos zúčastnilo 25 studentů. Výhledy byly fascinující, horská jezera zrcadlově čistá, zajištěné cesty místy velmi vzdušné, spaní v kempu pohodové. Viděli jsme i šedesátimetrový vodopád, zdolali visuté mosty – a dokonce i zajištěný skok! Tohle zkrátka v Čechách nezažijete.

Beachvolejbal a tenis – Český Krumlov

Úplně nová čtyřdenní akce pro beachvolejbalisty a tenisty se v srpnu konala v krásném prostředí Českého Krumlova. Každý den jsme trénovali (někdy i dvoufázově) a hráli na kurtech přímo sousedících s naším ubytováním. Do nádherného centra Krumlova jsme to měli 5 minut pěšky. Jedno odpoledne jsme si projeli město na raftech. Vzhledem ke spokojenosti všech účastníků se určitě sejdem i za rok.

Rozloučení s létem – Itálie

Letošní rozloučení s létem na tradičním místě v Porto San Giorgio v Itálii se opět vydařilo. A bylo slunce a moře a písek a beachvolejbalové tréninky a turnaj a paddle boardy a hry na pláži a výlety a návštěva místní olivárny a farmy a grilování a taky trochu vína a zpívání a rušení nočního klidu, ale hlavně 45 spokojených studentů a několik absolventů...

Teambuilding – Zbraslavice

V říjnu se uskutečnil již devátý ročník tradičního zážitkového víkendu ve Zbraslavicích u Kutné Hory a znovu nás bylo více než třicet. Tentokrát všechny čekala dlouhá sobota s budíčkem už před šestou, putování po okolí, kdy někteří našlapali až 25 km – a hlavně plnění mnoha zajímavých úkolů, u kterých bylo často zapotřebí kontaktovat domorodce. V neděli si všichni užili místní lanový park s vysokými překážkami a drobné teambuildingové hry v okolních lesích. Asi jste odjízděli unavení, ale snad i plni nových zážitků.

Honza Fišer, ÚTV

Překonávání elektrického plotu během zážitkového víkendu ve Zbraslavicích. Foto: archiv ÚTV

Skáče o tyči a zároveň jde ve šlépějích své lékařské rodiny

Nově přichází studentka 1. ročníku Všeobecného lékařství Nikola Pöschlová se již od 6 let věnuje atletice, od patnácti pak zejména skoku o tyči – její dosavadní rekord činí 420 cm. Letos zvítězila na Mistrovství ČR do 22 let, sbírá však úspěchy i na mezinárodních závodech. Neustále tak balancuje mezi sportem a studiem medicíny, které je pro ni prý přednější.

Jak náročný sport skok o tyči je?

Rozhodně to není sport bezpečný, ale po několika letech už vím, kde mám své možnosti a hranice, a podle toho se orientuju. Naštěstí – nechci to zakříknout –, se mi doposud při sportu nic vážného nestalo, nebo když už stalo, tak během jiných disciplín.

Jaké jsou vaše největší sportovní úspěchy?

Moje první velké závody ve skoku o tyči, European Youth

Foto: archiv N. Pöschlové

Olympic Trials, se konaly v roce 2014 v Baku, kde jsem se dostala do finále. Moc ráda na ten závod vzpomínám. Pak jsou to třeba mistrovství světa dorostu v roce 2015 v kolumbijském Cali, juniorů v roce 2016 v polské Bydhošti nebo loňské mistrovství Evropy juniorů v italském Grossetu.

Proč jste si vybrala studium medicíny?

Narodila jsem se do rodiny, kde je skoro každý lékařem. Vždy mě hodně zajímaly věci, o kterých rodiče mluvili, a říkala jsem si, že bych jednou chtěla být aspoň tak dobrá, jako jsou oni. Ráda totiž pomáhám lidem. Na 1. LF studovala moje maminka, nyní zde studuje i sestra, takže jdu v jejich šlépějích.

Pomáhá vám závodění v životě?

Pokaždé, když přijde stresová situace, říkám si, že to nemůže být horší než na mistrovství světa :) Takže nějakou trému mám, ale určitě jsem proti tlaku a velkému stresu aspoň trochu odolná. Ze sportu jsem si do života odnesla i fair play a trpělivost, což mi v hodně situacích pomáhá.

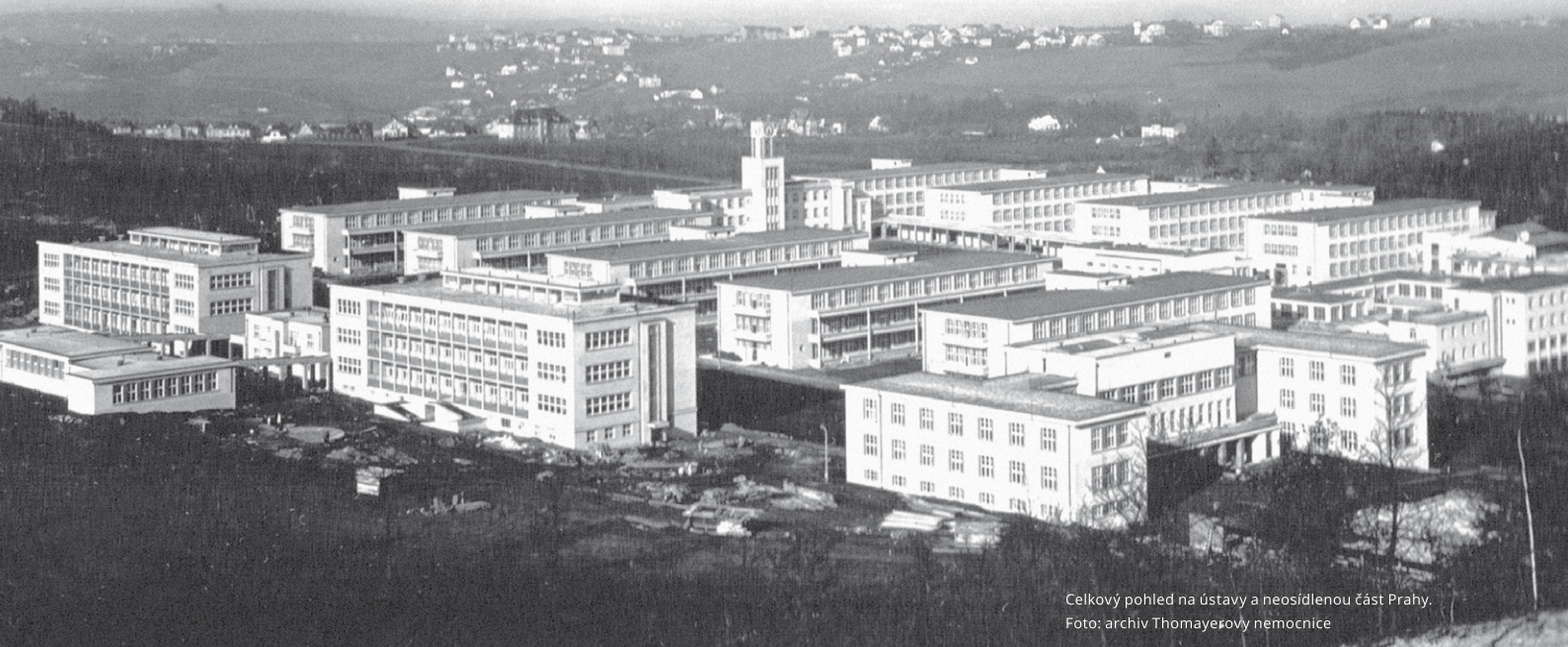
Jakému medicínskému oboru byste se chtěla věnovat?

Jeden vysněný mám, nicméně zatím si ho nechám pro sebe. Rozhodně chci ale i nadále zůstat u sportu, uvidíme však, v jaké míře to bude.

Co máte ráda?

Rozhodně dobré jídlo, rodinu, která mě moc podporuje, milovanou fenku Hope a taky den, kdy nic nemusím dělat. To se ovšem moc často neděje :)

jat

Celkový pohled na ústavy a neosídlenou část Prahy.
Foto: archiv Thomayerovy nemocnice

Devadesátiletá Thomayerova nemocnice

Vznik Thomayerovy nemocnice před 90. lety souvisí také se 100. výročím založení Československa. V roce 1928 dostala samostatná republika novou nemocnici – tehdejší Masarykovy domovy – jako dárek k desátým narozeninám.

Sociální ústavy hlavního města vznikly se záměrem péče o děti a seniory. O bezmocné se od poloviny 19. století staraly domovské obce, většinou však naprosto nedostatečně. Veřejné nemocnice nesměly přijímat chronicky nemocné pacienty s tuberkulózním a onkologickým onemocněním, revmatiky, kardiaky, diabetiky apod. Těm zbývala jen domácí péče, v horším případě, kdy neměli žádnou blízkou pečující osobu, jen velmi nejistá a nuzná budoucnost v obecních chorobincích nebo chudobincích. Ty byly ale na území tehdejší Prahy přeplněné a podmínky v nich mnohdy nevyhovující.

O výstavbu Masarykových domovů se zasadil tehdejší předseda Ústředního sociálního sboru a pozdější pražský primátor PhDr. Petr Zenkl, který tehdy řekl: „Jde o splnění lidských povinností šťastnějších členů společnosti vůči druhým, méně šťastným. Jde tedy o působení, v němž nepochopení nebylo by jen důkazem nedostatku určitých rozumových vědomostí, nýbrž prostě nedostatkem lidského citu a mravní odpovědnosti.“

Vlastní zahradnictví i chov bource morušového

Jako stavební pozemek byly zvoleny louky obklopené zalesněnými stráněmi Kunratického lesa. Architekty stavby se stali bratři Kozákové, jejichž cit pro provoz zdravotnického zařízení ve funkcionalistické budově umožnil, že nemocnice dodnes slouží v nezměněné podobě. V roce 1928 byl Ústřední zaopatřovací ústav hl. města Prahy otevřen slavnostní inaugurací a vzápětí přejmenován na Masarykovy domovy – Sociální ústavy hlavního města Prahy. Po kolaudaci přijel zařízení navštívit prezident republiky T. G. Masaryk, jehož podpis lze nalézt v pamětní knize, uložené dosud v archivu Thomayerovy nemocnice.

Vystavěný soubor 21 budov tvořilo deset rozsáhlých pavilonů pro chudé (původně pro 1700 osob), dětská zotavovna s lesní školkou pro 200 dětí, dětský chorobinec pro 150 dětí, dětská ozdravovna pro 100 dětí a další provozní budovy včetně kaple sv. Václava. Kromě samostatného zásobení potravinami z vlastního zahradnictví, sadů, živočišného chovu pro vlastní řeznictví, bylo podél

plotu vysázeno 1400 moruší, kde se choval bourec morušový. Rozvoz jídel zajišťovaly nehlukné a ekologické elektrovozíky firmy Křižík. Vysoká hranolovitá věž s hodinami, dominanta celého ústavu, sloužila zároveň jako přečerpávací stanice pro případnou zásobu vlastní pitné vody.

Základ pro budoucí IKEM

Léčebnou péči zajišťovala v domovech Lékařská fakulta Univerzity Karlovy, proto zde byla zřízena výzkumná oddělení pro Haškovcovu kliniku pro nemoci nervové a Eiseltův ústav pro choroby stáří a kliniku pro nemoci dětské. Ústavy byly od počátku vybaveny laboratořemi, rentgenem i operačními sály. Za 2. světové války fungovaly některé pavilony jako německý vojenský lazaret, po osvobození také jako vojenská nemocnice Rudé armády. Po válce bylo rozhodnuto o plné přeměně na nemocniční provoz. Postupně zde vznikly Ústav klinické a experimentální chirurgie, Ústav chorob oběhu krevního, Ústav pro výzkum výživy lidu, Výzkumný ústav experimentální terapie, Výzkumný ústav elektroniky a modelování v lékařství a Výzkumný ústav pro využití radioizotopů v lékařství. Tyto ústavy tvořily základ budoucího Institutu klinické a experimentální medicíny, který vznikl v roce 1971 a v roce 1998 se začal stěhovat do novostavby nad nemocničním areálem.

V roce 1954 se Ústřední národní výbor hlavního města Prahy rozhodl pojmenovat nově vzniklé zařízení na Thomayerovu nemocnici, podle prof. Josefa Thomayera, zakladatele české internistické školy. K dalším novým oddělením a specializovaným pracovištím postupně přibyla např. třípatrová podzemní nemocnice, zamýšlená původně jako protiatomový kryt, nyní předpokládané útočiště při teroristických útocích nebo živelných či průmyslových pohromách.

Útočiště pro perzekuované

Po roce 1968 řada lékařů emigrovala, zároveň v nemocnici za komunismu, hlavně po roce 1968 a 1977, našlo díky řediteli MUDr. Leonu Bílovi útočiště i mnoho perzekuovaných osobností. Pracoval zde MUDr. František Kriegel, signatář Charty 77, který jako jediný odmítl podepsat tzv. Moskevské protokoly, prof. MUDr. Otakar Šmahel nebo básník a imunolog dr. Miroslav Holub, kteří se podíleli na vzniku petice 2000 slov, PhDr. Jiřina Šiklová, signatářka Charty 77, nebo MUDr. Naďa Kocourková, signatářka 2000 slov.

V prostorách nemocnice se uskutečnily první úspěšné transplantace ledviny (1960), srdce (1984) a pankreatu (1983). Byla zde provedena i první neselektivní koronarografie. Thomayerova nemocnice se i nadále zvolna rozvíjela, vznikly zde vyhlášené kliniky, jako jsou dětská chirurgie a traumatologie, onkologické oddělení, plicní klinika. V devadesátých letech 20. století měla nemocnice na svých pracovištích necelých 1600 lůžek a přibližně

stejný počet zaměstnanců, z nichž bylo asi 1100 zdravotnických pracovníků.

Thomayerova nemocnice se za léta své existence stala nepostradatelným zařízením pro léčbu obyvatel největšího pražského obvodu Prahy 4 a přilehlých příměstských aglomerací, které ji postupně obklopile, a její areál nadále poskytuje prostor pro další rozvoj.

Z publikace Thomayerovy nemocnice k 90. výročí otevření Masarykovy domovů.

Ambulantní vůz přiváží nové chovance.
Foto: archiv Thomayerovy nemocnice

Děti ozdravovny na hřišti.
Foto: archiv Thomayerovy nemocnice

Léčba antibiotiky? Jen když zplesnivěl chleba...

Andrej Shbat v Muzeu srovnávací anatomie 1. LF UK.
Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Anatom a antropolog Anatomického ústavu 1. LF UK Mgr. Andrej Shbat, Ph.D., se od roku 2017 podílí na unikátním vyšetřování mumií a kosterních pozůstatků z krypty pod kostelem sv. Vavřince v Chodově u Sokolova. Po více než roční práci se jeho prostřednictvím dozvídáme více o zdravotním stavu správce panství Chodova z počátku 18. století a zakladatele tamního kostela, šlechtice Franze Flamina von Plankenheima a jeho příbuzných, pohřbených v kryptě.

S využitím CT byly v karlovarské nemocnici prozkoumány pozůstatky Franze Flamina, co všechno se z nich zjistilo?
CT lebky ukázalo, že měl defektní chrup, trpěl záněty obou dutin v horní čelisti, kvůli tomu trpěl záněty středoušní dutiny a vnitřního ucha, což vedlo k redukci sluchu. Záněty horní čelisti jsou nebezpečné – když se neléčí, šíří se do žilního systému lebky a mohou způsobit zánět či zápal mozkových blan, v horším případě encefalitidu, což bez podání antibiotik vede ke smrti.

Určili jste, na co zemřel?

Z jeho onemocnění lze vyvodit podstatnou věc, a to, že pokud nejsou k dispozici antibiotika, jsou tyto záněty šířitelné do mozkové dutiny. Pravděpodobně zemřel v důsledku meningitidy či encefalitidy. Víme, že se mu několikrát dostalo posledního pomazání, bolesti musely být mnohdy tak silné, že se domníval, že zemře. Záněty zubů se tehdy neléčily, existovali pouze kováři, kteří zuby trhali. Tehdejší „chirurgové“ byli bradýři, lazebníci, jedinými lékaři tehdy byli „internisté“, kteří se zubům nevěnovali. Antibiotika se používala jen relativně náhodně – třeba když zplesnivěl chleba.

Co vám o jeho životě prozradila kostra?

Na RTG páteře byly patrné velké srůsty – velká část hrudní a bederní páteře byla kompletně srostlá. Měl poměrně těžkou spondylózu, z toho odvozujeme, že se věnoval docela namáhavé fyzické práci, i z kronik víme, že zchudnul, protože většina prostředků na výstavbu kostela padla na základy – kostel začali stavět na nestabilním podloží. Flamin zadlužil celou rodinu a ví se, že osobně se na stavbě podílel, musel, protože neměl z čeho platit víc dělníků. Fyzicky byl, na rozdíl od ostatních pohřbených jedinců v kryptě, velmi sešlý, jako by byl řemeslníkem. To poznáme ze svalových úponů, které byly výrazné, byl osvalen, přičemž přemáhal svalový systém. Historické záznamy z kronik a výzkum jeho kostry navzájem tuto skutečnost potvrdily. A byl to také jeden z nepřímých důkazů, že se jedná skutečně o Franze Flamina.

Jak se určuje věk kostry?

Určujeme biologický věk, a to podle ohrusu zubů, srůstu lebečních švů, opotřebených plošek stydké spony nebo plošek žeber u hrudní kosti; na RTG snímcích se pak hodnotí i množství spongiozy v dlouhých kostech – jedná se o forenzní metody určení biologického věku. Ale 100% kalendářní věk určit nelze.

V chodovské kryptě jsme také odebrali vzorky k DNA analýzám u deseti jedinců, ty budeme hodnotit příští rok. Z nich bychom rádi zjistili a potvrdili příbuzenské vazby.

Zkoumali jste i dceru Franze Flamina. To byl váš předpoklad, že zde její ostatky jsou?

Vědělo se, že je tady pochovaná a že zemřela při porodu, což se potvrdilo. Našli jsme také kosti nejmenšího miminka. Měla 14 dětí, bylo jí 43 let. Její pozůstatky byly z celé krypty tím nejzajímavějším. Na jejím těle se totiž díky CT vyšetření našly osteolytické léze po celé kostře sahající až do horních částí stehenních kostí. Tyto projevy mají nejblíže k onemocnění mnohočetným myelomem. Další příčinou těchto lézí mohly být metastázy karcinomu prsu. Měla i kompresní frakturu bederního obratle, který se zhroutil.

Jsou nálezy nádorových onemocnění v kosterních pozůstatcích běžné?

Rakovina nikdy nebyla civilizační nemocí. První nádory a rakoviny vědci nacházejí už u dinosaurů, takže ani naši prapředci nebyli výjimkou. Jde o to, že po padesátce tělo a buňky postupně ztrácejí schopnost regenerace a opravy, čímž pravděpodobnost výskytu rakoviny roste. Existují ale i druhy nádorů a rakovin, které se vyskytují v mladém věku, jejichž příčinou jsou dědičnost nebo fyzikální či chemické mutageny v okolním prostředí. Od pravěku až do počátku novověku lidé

umírali o desítky let dříve než nyní, přesto vědci rakovinu v kosterních pozůstatcích nalézají, včetně mnohočetného myelomu. Ten byl objeven již v pravěké populaci. Ale běžné to není. Jenže všechny kostry se nerentgenují a bez toho například myelom potvrdit nelze.

Rakovina tedy způsobila její smrt?

Není jasné, zda bylo příčinou úmrtí nádorové onemocnění nebo samotný porod. Každopádně tělo bylo rakovinou i tolika porody velmi oslabené. Navíc víme, že i většina z jejích dětí zemřela. Byly zde ostatky dětí je několik měsíců starých a pak kolem osmi let.

Na co umíraly děti?

Žádná traumata, šlo o rychlé záněty a infekční onemocnění – spálu, neštovice. Tedy na nemoci, proti nimž jsou dnešní děti očkovány...

klu

Ukázka počítačové rekonstrukce obličeje Franze Flamina von Plankenheima založená na tloušťkách měkké tkáně v daných antropometrických bodech; vytvořeno v programu 3ds Max postgraduálním studentem Anatomického ústavu Mgr. Zbyškem Seifertem. Snímek: archiv A. Shbata

Vzpomínka na profesora Ctirada Johna

Foto: archiv 1. LF UK

V pátek, 12. října tohoto roku, ve věku 98 let v nádherný den babího léta, které miloval, odešel ve spánku přední představitel akademické obce 1. LF UK, vynikající imunolog, jeden z posledních vzdělanců, kteří vedle svého oboru dokázali obsáhnout vše podstatné z naší i světové kultury, nezapomenutelný učitel, ale především laskavý člověk, prof. MUDr. Ctirad John, DrSc. Měl jsem to štěstí, že jsem jako medik v 60. letech mohl poslouchat jeho volné přednášky po návratu z ročního pobytu v Pasteurově ústavu. Tedy v době, kdy byla udělena Nobelova cena za fyziologii a medicínu imunologům Fr. Jacobovi,

A. Lwoffovi a J. Monodovi. Skvělé lekce prof. Johna se staly legendárními nejen pro schopnost sdělit složité srozumitelně, ale neméně krásnou, téměř vančurovskou češtinou. Byl do té míry inspirativní, že jsem stejně jako mnozí jiní na čas zakotvil jako pomocná vědecká síla na jím vedeném ústavu. Postupně se vedle učitele a rádce stal starším vlídným přítelem, vždy plný pochopení a ochoty pomoci. V době, kdy zjistil, že sám potřebuje lékařskou péči, se mi dostalo cti o něj pečovat, stejně jako o jeho kultivovanou ženu. Bylo úžasné sledovat, že ačkoliv byl téměř po dobu tří posledních let života převážně upoután na nemocniční lůžko, zachoval si duševní svěžest, zájem o vše nové na jeho ústavu, jeho fakultě, ve světě kultury a politiky. Jeho zásluhy na poli vědeckém a pedago-

gickém zhodnotí na jiném místě povolanejší z jeho žáků a spolupracovníků.

V osobě profesora Johna ztrácí akademická obec naší fakulty, Ústav imunologie a mikrobiologie, Učená společnost ČR a odborná veřejnost vůbec mimořádnou, charismatickou osobnost, která zanechává v historii alma mater nezapomenutelnou stopu. Tuto vzpomínku, vyznání, nemohu jinak než zakončit epitafem, který sdělil pan profesor své dceři, primárce Štěpánce Čapkové, nedlouho před svým skolem:

Měl jsem Vás všechny rád – mediky z Albertova.

Kdybych se vrátil směl,

tak mezi Vás. Znova.

Ctirad John

Petr Bartůněk, emeritní přednosta

IV. interní kliniky

VÝZNAMNÁ OCENĚNÍ

Stříbrná medaile UK pro V. Beneše

Za celoživotní práci v oboru neurochirurgie a dlouholetou vědeckou a pedagogickou činnost na 1. LF UK byla udělena stříbrná medaile přednostovi Neurochirurgické a neuroonkologické kliniky 1. LF UK a ÚVN Praha prof. MUDr. Vladimíru Benešovi, DrSc., jenž letos oslavil 65. narozeniny. Prof. Beneš je mj. autorem odborných monografií o chirurgickém řešení poranění míchy nebo ischemii mozku, několik let stál v čele Evropské asociace neurochirurgických společností. Za celoživotní dílo v oblasti medicíny obdržel prof. Beneš také ocenění Řád Vavřínu, který mu 15. listopadu udělila Hospodářská komora ČR.

Stříbrná medaile UK pro J. Kvasničku

Za významnou celoživotní práci v oboru hematologie a dlouholetou vědeckou a pedagogickou činnost na UK převzal v Malé aule Karolina medaili prof. MUDr. Jan Kvasnička, DrSc., z I. interní kliniky – kliniky hematologie 1. LF UK a VFN v Praze. Oceněný expert založil a vedl významné trombotické centrum, v němž bylo dosaženo mimořádných výsledků. Prof. Kvasnička zdůraznil, že stříbrná medaile je oceněním nejen pro něj, ale pro všechny kolegy, díky nimž cenu dostal.

Zlatá medaile UK pro E. Nečase

Za významné celoživotní dílo v oblasti patologické fyziologie a dlouholetou vědeckou a pedagogickou činnost na UK převzal zlatou medaili prof. MUDr. Emanuel Nečas, DrSc., z 1. LF UK. Její děkan, prof. Aleksi Šedo, uvedl, že oceněný vědec je vnímán jako ikonická osobnost fakulty, a to nejen díky učebnici patologické fyziologie. „Práce na fakultě a univerzitě pro mě vždy znamenala krásné výzvy. Snad budu moci přijímat další,“ řekl při převzetí medaile oceněný profesor.

Čestný doktorát pro R. D. Goldmana

Přední světový odborník v oboru buněčné a molekulární biologie profesor Robert D. Goldman obdržel ve Velké aule Karolina čestnou vědeckou hodnost doctor honoris causa, a to za mimořádné celoživotní vědecké úspěchy a významný přínos k rozvoji bádání ve spolupráci s UK. Prof. Goldman působí na Northwestern University Feinberg School of Medicine, USA, a celoživotně se věnuje výzkumu intermediálních filament a různých struktur a funkcí jejich proteinů. Dlouhodobě spolupracuje s vědci naší fakulty.

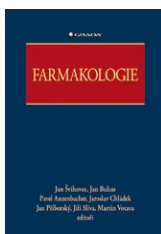
klu

KNIŽNÍ NOVINKY

Farmakologie

Monografie, jež pokrývá všechny oblasti obecné i speciální farmakologie, je určena pro pregraduální vzdělávání i pro postgraduální odborníky širokého okruhu specializací. Konceptně spojuje klasický farmakologický a farmakoterapeutický přístup. Tomu odpovídá i výběr autorů, kteří vesměs pocházejí z klinických pracovišť. Publikace je rozdělena na obecnou a speciální část a uvádí základní informace prakticky o všech léčivých látkách, které jsou v současnosti u nás používány. Obsahuje rozsáhlou obrazovou dokumentaci a více než 300 přehledných tabulek, které sumarizují a zpřehledňují velký rozsah uváděných informací. Obecná farmakologie obsahuje 8 kapitol s podrobným vysvětlením obecných farmakodynamických a farmakokinetických pochodů. Speciální část je rozčleněna do 28 kapitol převážně podle klinického použití léčiv.

Autor: Jan Švihovec, Jan Bultas et al., Nakladatelství: Grada klu

INFORMAČNÍ ZDROJE

Semináře na podporu informační gramotnosti

Ústav vědeckých informací zajišťuje jak pro akademickou veřejnost 1. LF UK, tak pro odbornou veřejnost VFN semináře k podpoře jednotlivých prvků informační gramotnosti. Ty mají za cíl uživatele seznámit se způsoby vyhledávání v elektronických informačních zdrojích (EIZ) fakulty či univerzity – databázích, kolekcích e-časopisů a e-knih –, se způsoby práce s citačními a referenčními manažery, ale také otevřít poměrně diskutovanou problematiku Open Access, osobních identifikátorů či citačních stylů. ÚVI zve na semináře rovněž vydavatele či zprostředkovatele coby přednášející, kteří seznamují s novými analytickými nástroji v předplacených databázových rozhraních či kolekcích EIZ. Semináře probíhají dvakrát do měsíce v budově U Nemocnice 4 (učebna 1.30), a to v úterý od 13.00 nebo 14.00. Bližší informace jsou k dispozici na webu ústavu uvi.lf.cuni.cz v sekci Nadcházející akce.

Hana Skálová, David Horváth, ÚVI

**Blahopřejeme k červencovému,
říjnovému a listopadovému výročí**

doc. MUDr. Věře Čertíkové-Chábové, Ph.D.,
z Kliniky nefrologie I. LF UK a VFN

doc. MUDr. Janu Živnému, Ph.D.,
z Ústavu patologické fyziologie I. LF UK

prof. PhDr. Miloslavu Bednářovi, CSc.,
z Ústavu humanitních studií v lékařství
I. LF UK

doc. MUDr. Martinu Stříteskému, CSc.,
z Kliniky anesteziologie, resuscitace
a intenzivní medicíny I. LF UK a VFN

prof. MUDr. Miroslavu Zavoralovi, Ph.D.,
z interní kliniky I. LF UK a ÚVN

prof. MUDr. Jiřímu Vencovskému, DrSc.,
z Revmatologické kliniky I. LF UK
a Revmatologického ústavu

prof. MUDr. Martinu Šámalovi, DrSc.,
z Ústavu nukleární medicíny I. LF UK a VFN

doc. MUDr. Romanu Jirákově, CSc.,
z Psychiatrické kliniky I. LF UK a VFN

doc. MUDr. Pavlu Urbanovi, CSc.,
z Kliniky pracovního lékařství I. LF UK
a VFN

Ing. Evě Soubustové,
tajemnici fakulty

syk

MIMO MEDICÍNU

Jak relaxuje profesor Jan Plzák?

Foto: archiv J. Plzáka

Ve volném čase se přednosta Kliniky otorinolaryngologie a chirurgie hlavy a krku I. LF UK a FN Motol, profesor Jan Plzák, velmi rád odreaguje pohybem. Od dětství se prý věnoval závodně plavání, od 18 let pak přidal ještě triatlon (plavání plus cyklistiku plus běh). „Postupem času plavání ustoupilo do pozadí, triatlon zůstal a v zimě jsem přidal lyžování, zejména to běžecké,“ vzpomíná Jan Plzák a dodává, že nejoblíbenějším způsobem přepravy do práce a z práce je pro něj jízda na kole. „Obvykle nevolím nejkratší trasu, ale cestu přes Prokopské údolí, která měří kolem 20 kilometrů. Nejvíce se těším na ranní cesty, kdy se Praha teprve probouzí. Rád pozoruji, jak se v průběhu ročních období mění příroda, nedávno jsem třeba vyrušil srnky pasoucí se v lesoparku Cibulka,“ říká prof. Plzák.

jat

**Jak jste na tom
s anatomii (vážně
i nevěžně)?**

1. Velké gangliové buňky v mozečku popsal

- a. C. Golgi
- b. R. Cajal
- c. J. E. Purkyně

2. Jaký je přibližný objem mozkomíšního moku?

- a. asi 150 ml
- b. asi 15 ml
- c. asi 1500 ml

3. Jak dlouhé až mohou být dendrity a axony jednotlivého neuronu?

- a. milimetry
- b. centimetry
- c. desítky centimetrů

4. Kolik zubů má velryba v našem muzeu?

- a. 56
- b. 32
- c. žádný

5. Jak je dlouhý dvanáctník?

- a. 12 metrů
- b. 12 palců
- c. 12 centimetrů

6. Ve který míšních segmentech leží zdrojové buňky sympatiků?

- a. C8–L2
- b. C1–L2
- c. L3–S4

7. Svalovina srdečních síní je od svaloviny komor

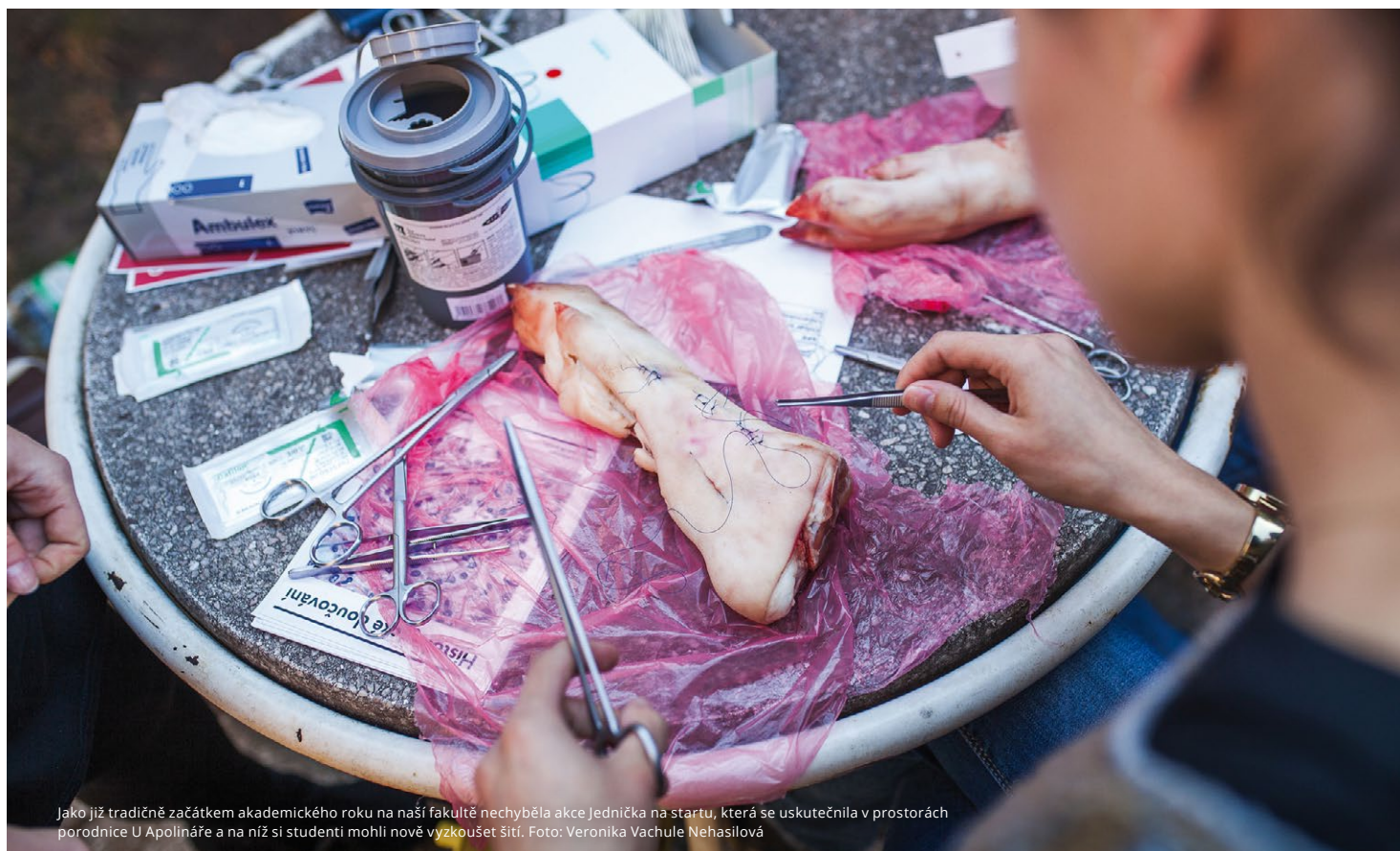
- a. zcela izolována
- b. přechází organizovaně ze síně na komoru
- c. je izolována, vzácně mohou existovat perzistující spojky

Autor:

Ondřej Naňka, Anatomický ústav

Správné odpovědi:

1c, 2a, 3c, 4c, 5b, 6a, 7c

Jako již tradičně začátkem akademického roku na naší fakultě nechyběla akce Jednička na startu, která se uskutečnila v prostorách porodnice U Apolináře a na níž si studenti mohli nově vyzkoušet šití. Foto: Veronika Vachule Nehasilová

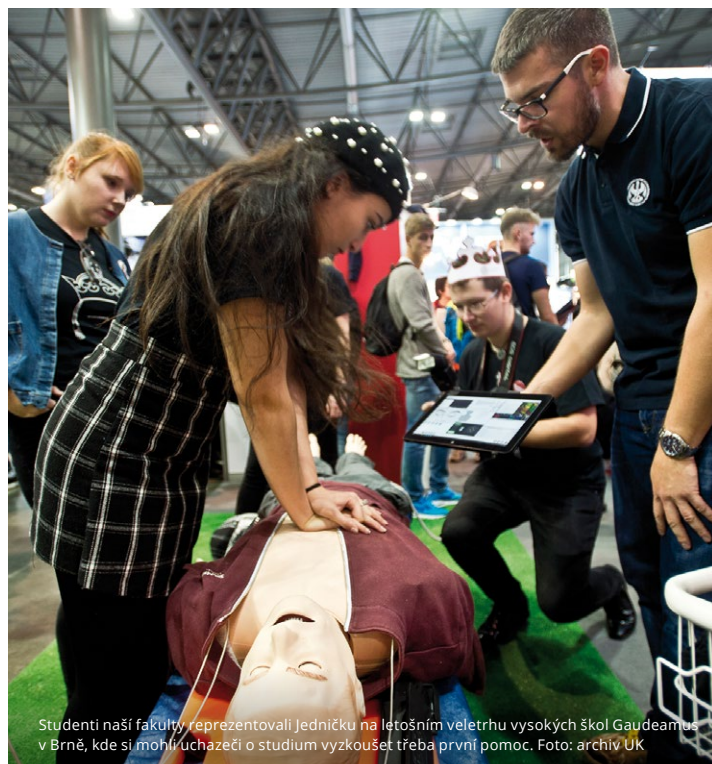
Během Jedničky na startu se uskutečnil také křest benefičního kalendáře ve prospěch organizace Život 90. Autorem benefičních fotografií je Viktor Sýkora. Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Kostelém sv. Apolináře se 24. října rozezněly tóny 28. koncertu z cyklu Fakulta v srdci Karlova – tentokrát jste si mohli užít Mozarta vážně i nevážně. Foto: Veronika Vachule Nehasilová

V říjnovém Křesle pro Fausta byl hostem Jan Plízák, přednosta Kliniky otorinolaryngologie a chirurgie hlavy a krku 1. LF UK a FN v Motole. Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Studenti naší fakulty reprezentovali Jedničku na letošním veletrhu vysokých škol Gaudeamus v Brně, kde si mohli uchazeči o studium vyzkoušet třeba první pomoc. Foto: archiv UK

O víkendu 26.–28. října hostila 1. LF UK první středoevropský Smart Health Hackathon. Vítěznému týmu studentů kybernetiky z ČVUT poblahopřál i děkan Aleksi Šedo. Foto: SHH

Na Informační den UK, který se uskutečnil v sobotu 10. listopadu, dorazili i naši studenti a učitelé. Velký zájem byl o informace týkající se změn v přijímačkách. Foto: Jana Zaspalová

Přednostka Oční kliniky 1. LF UK a VFN Jmila Heissigerová v Křesle pro Fausta mj. prozradila, že její největší zálibou je step. Foto: Markéta Sykorová

V budově Ústavu vědeckých informací jste od poloviny listopadu mohli shlédnout výstavu Létající lékaři, která zachycuje činnost programu MEDEVAC. Autorem fotografií je Jiří Pasz. Foto: Michal Schneider

131. reprezentační ples mediků

1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy

11. 1. 2019 od 20 hodin, Palác Žofín

Ceny vstupenek od 600 Kč do 1 000 Kč,
k zakoupení na pokladně od 1. prosince 2018

vstupenky pro studenty od 300 Kč do 550 Kč
k zakoupení v SMČ od 1. prosince 2018

Palác Žofín, Slovanský ostrov 226, Praha 1
1. lékařská fakulta UK, děkanát (pokladna),
Kateřinská 32, Praha 2

Spolek mediků českých,
Karlovo nám. 40, Praha 2
(pouze prodej studentských vstupenek)

NA CO SE MŮŽETE V PRŮBĚHU VEČERA TĚŠIT:

VELKÝ SÁL — vystoupení k zahájení – InDance – taneční show,
k tanci a poslechu hraje Orchestr Karla Vlacha, dále vystoupí Bára Basiková,
The Beatles Revival, Dixieland přátel 1. LF UK

MALÝ SÁL — Melody Boys, Elektro Swing show, DJ Mackie Messer, taneční minilekce

RYTÍŘSKÝ SÁL — Alena Příbylová and her Longhairs, cimbálová muzika
Jožky Šmukaře

ZIMNÍ ZAHRADA — hudební soubor Shoda náhod, The Brownies, Silent Disco
FOTOKOUTEK, BARMANSKÁ SHOW

1. LÉKAŘSKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

NKL

Plzeň ZBIROH

AGEL

Maribad

BIBRAUN

ISCARE

2019

Homebalance

Stavby Endab

Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky

211

KONSIT

KONSIT

